

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 7C/173/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616208343
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulaj
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2021:6616208343.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom JUDr. Jánom Šulajom v spore žalobcu: B. Z., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXX/XX, XXX XX O. K. J. - W. O., Česká republika, štátny občan Českej republiky, zastúpený KORABOVÁ & LOVICH s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Záborského 42, 831 03 Bratislava, IČO: 50 131 931 proti žalovanej: U. U.Č., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom S. X, XXX XX J., Š. R. W., zastúpená JUDr. Andreou Balážikovou, PhD., advokátkou so sídlom Kármana 22/A, 984 01 Lučenec, IČO: 42 303 427, za účasti intervenienta KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpený JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom AK FELIX NEUPAUER & PARTNERS Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422, o náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 2.000,- Eur, v lehote troch dní od právoplatnosti tohoto rozsudku.

II. Žaloba o zaplatenie sumy 18.000,- Eur sa z a m i e t a .

III. Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % z priznanej sumy, vo výške ako bude rozhodnuté osobitným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom, v lehote troch dní od právoplatnosti tohoto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom doručeným súdu dňa 29.06.2016 sa žalobca B. Z. domáhal voči žalovanej U. U. náhrady nemajetkovej ujmy. V návrhu uviedol, že žalovaná viedla dňa 30.06.2013 približne o 15.27 hod. motorové vozidlo značky Mini Cooper, EČV: J.-XXXBD B. S.J. Ú. R. J. K. D. Č.. H., pričom bola vo vyššie uvedenom čase prevádzkovateľom tohto motorového vozidla. Na 278,30 kilometri vyššie uvedenej cesty žalovaná vychádza na cestu z odstavnej plochy zastávky autobusu nachádzajúcej sa vpravo v smere jazdy na G., pričom sa plne nevenovala vedeniu vozidla a nesledovala situáciu v cestnej premávke. Žalovaná bez zapnutia ukazovateľa o zmene smeru jazdy začala vykonávať úkon vychádzania na cestu a následného prechádzania cez cestu vľavo na protišlahé parkovisko, čím vytvorila náhlu prekážku žalobcovi, ktorý v tom čase viedol motocykel zn. Yamaha, A.: XSBXXX V. D. Č.. H., v dôsledku čoho došlo k zrážke vozidiel a následnému pádu žalobcu na vozovku. V príčinnej súvislosti s touto dopravnou nehodou utrpel žalobca poranenia vo forme trieštivú zlomeninu ľavej píšťaly a ľavej ihlice. V dôsledku týchto zranení sa žalobca stal invalidným ku dňu 26.03.2014, pričom posudkom o invalidite zo dňa 03.04.2014 bola miera poklesu jeho pracovnej neschopnosti stanovená na 35%, v dôsledku čoho je menovaný schopný vykonávať sústavnú zárobkovú činnosť v podstatne menšom rozsahu a nižšej intenzite, ako tomu bolo pred dopravnou nehodou. Uvedené potvrdil aj posudok o invalidite zo dňa 18.12.2015, v ktorom je žalobcovi priznaná invalidita už bez časového obmedzenia, nakoľko nie je predpoklad zlepšenia jeho zdravotného stavu. Žalovaná bola právoplatne uznaná vinnou zo spáchania trestného činu ublíženia

na podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Lučenec zo dňa 23.01.2013 sp. zn. 2T/250/2013. Žalovaná svoju vinu na dopravnej nehode uznala a žalobcovia sa ospravedlnili, avšak tento od nej do dnešného dňa neobdržal žiadny návrh na finančné odškodnenie. Žalovaná s ním nekomunikuje, nezaujíma sa o jeho zdravotný stav. Ustanovenie § 11 OZ poskytuje právny základ nároku na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej fyzickej osobe v dôsledku poškodenia jej zdravia ako parciálneho práva na ochranu osobnosti a podmienky, že konanie pôvodcu je objektívne spôsobilé zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti a existuje príčinná súvislosť medzi protiprávnym zásahom do osobnosti fyzickej osoby, objektívne spôsobilým vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby a vznikom nemajetkovej ujmy. V uvedenom prípade došlo v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 30.06.2013 k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu a to predovšetkým do práva na ochranu života a zdravia v zmysle ustanovenia § 11 OZ a do práva na ochranu súkromného a rodinného života v zmysle ustanovenia § 11 OZ. Žalovaná spôsobila svojím protiprávnym konaním závažnú ujmu žalobcovi, ktorý v dôsledku dopravnej nehody utrpel zranenia, ktoré majú preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony žalobcu. Poškodením zdravia došlo k porušeniu fyzickej, ale aj psychicko-morálnej integrity žalobcu. V dôsledku zmeny zdravotného stavu došlo k podstatnému zníženiu jeho pracovného uplatnenia, čo sa výrazným spôsobom prejavilo na finančnej situácii žalobcu a jeho rodiny. Žalobca má deti maloleté deti, ktoré sú na neho existenčne aj finančne odkázané. Je rozvedený, po rozvoде mu bol zverený do osobnej starostlivosti maloletý syn, pričom jeho tri dcéry sú v osobnej starostlivosti matky a žalobca si voči nim plní stanovenú vyživovaciu povinnosť. Žalobca bol pred dopravnou nehodou povolaním zámočník pracujúci aj ako zvärač, pričom po ukončení pracovnej neschopnosti mu bol priznaný invalidný dôchodok, ktorého výške je v súčasnosti 5 195,-Kč mesačne. Kvôli vzniknutým zraneniam nie je možné, aby žalobca vykonával svoje pôvodné povolanie na plný úväzok, nakoľko ľavú nohu má čiastočne necitlivú, čo mu znemožňuje niektoré druhy prác, ktoré predtým vykonával, napr. práce vo výškach. V dôsledku uvedených skutočností je žalobca v súčasnosti schopný vykonávať iba drobné zámočnícke práce, ktoré od 01.01.2016 vykonáva ako samostatne zárobkovo činná osoba. V zmysle daňového priznania žalobcu za rok 2015 je jeho priemerný mesačný príjem vo výške 7 669,58 Kč, čo nie je postačujúce na úhradu všetkých životných nákladov pre seba a svoje deti. Žalobca ako živiteľ rodiny, ktorého zárobok bol vždy hlavným zdrojom príjmov jeho rodiny, je v súčasnosti odkázaný na hmotnú aj finančnú pomoc príbuzných - rodičov, ktorí poberajú starobný dôchodok a sestry, ktorá má vlastnú rodinu. Žalobca je od roku 2014 v starostlivosti psychiatrickej ambulancie, nakoľko sa u neho následkom úrazu spôsobeného dopravnou nehodou rozvinula posttraumatická stresová porucha. Žalobca trpí vážnymi psychickými problémami spočívajúcimi v opätovnom prežívaní utrpenej traumy v podobe živých spomienok a snov. Intenzívne pocity úzkosti a strachu sa u žalobcu prejavujú najmä v cestnej premávke, pričom žalobca nie je schopný sám dochádzať ani len na lekárske prehliadky. V tomto je odkázaný na pomoc rodinných príslušníkov, čo je pre neho ponižujúce, nakoľko bol vždy dobrým a zodpovedným vodičom. Od dopravnej nehody nie je schopný jazdy na motorke a to aj napriek tomu, že to bolo jeho veľkou záľubou od mladosti, pričom jazdil vždy ohľaduplne a opatrne. Traumatizujúca je pre neho aj samotná jazda autom a to aj na mieste spolujazdca, čo mu výrazným spôsobom zasahuje do jeho každodenného života. Psychické problémy žalobcu sa prejavili a v jeho rodinnom živote. Žalobca je pod neustálym stresom kvôli zdravotným problémom, ktoré mu znemožňujú finančne zabezpečiť seba a svoju rodinu. Žalobca pociťuje intenzívne pocity úzkosti a beznádeje, uzatvára sa do seba a na okolie reaguje podráždené. Rýchlo sa unaví a nedokáže sa sústrediť po dlhšiu dobu. Napriek tomu mu úľavu neprináša ani spánok, neustále bolesti mu umožňujú iba krátky, prerušovaný spánok, pričom vo sne opätovne prežíva hrôzu, ktorú prežil počas dopravnej nehody. V dôsledku utrpených zranení je žalobca obmedzovaný aj pri uspokojovaní svojich spoločenských potrieb a záľub. Pred dopravnou nehodou bol aktívnym športovcom, v lete sa venoval futbalu, nohejbalu, cyklistike a v zime lyžovaniu a korčuľovaniu. Uvedené činnosti sú od dopravnej nehody žalobcovi znemožnené v dôsledku zranenia kolena. Na žalobcu tiež pôsobí depresívne skutočnosť, že nikdy nenaučí svoje deti lyžovať, či korčuľovať. Nepriaznivé následky zranení sa prejavujú aj v jeho spoločenskom živote, nakoľko pri účasti na plesoch nemôže tancovať a pri návšteve divadla nevydrží dlhšie sedieť kvôli bolestivosti ohnutého kolena. Bolesti mu spôsobuje aj samotná chôdza, dlhšia ako polhodiny, nakoľko spodná časť nohy je necitlivá, čo spôsobuje jeho neustále zakopávanie. V neposlednom rade takáto chôdza vzbudzuje neželaný záujem okolia, čo žaloba pociťuje veľmi negatívne a depresívne. Vzhľadom na vzniknuté následky, intenzitu a trvalý charakter predmetného zásahu, ktorý má negatívny dopad na osobný ako aj profesionálny život žalobcu je na mieste, aby sa žalobca v zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 OZ domáhal náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Má za to, že spôsobené následky nie je možné odstrániť morálnou satisfakciou, aj keď v podobe odsúdenia páchatel'a. Žiadna forma morálneho zadostučinenia by totiž nepostačovala na to,

aby bola v primeranej miere zmiernená vzniknutá imateriálna ujma. Vzhľadom k intenzite a trvaniu dotknutého zásahu je zrejmé, že by vzniknutú ujmu pociťovala každá fyzická osoba v postavení žalobcu ako závažnú, čo samo o sebe odôvodňuje splnenie podmienok pre vznik nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 OZ. Čo sa týka výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, podľa ustanovenia § 13 ods. 2 OZ žalobca v tomto konaní požaduje náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20 000,-Eur, pričom uvedenú výšku náhrady nemajetkovej ujmy považuje za úplne primeranú intenzite zásahu do jeho osobnostných práv a to aj s poukazom na skutkové okolnosti prípadu, neobmedzenú dobu trvania nepriaznivého následku a skutočností uvedených v žalobe.

2. Uznesením č. k. 7C/173/216-46 zo dňa 12.07.2016 súd vyzval žalovanú na vyjadrenie k žalobe. Žalovaná k veci zaslala vyjadrenie, v ktorom uviedla, že zo samotných posudkov o invalidite, ktoré žalobca predložil ako dôkaz, vyplývajú aj iné významné skutočnosti majúce za následok aktuálny stav žalobcu. Je zrejmé, že žalobcovi bol diagnostikovaný diabetes mellitus II a dysplázia hrtnu. Z posudku zo dňa 03.04.2014 vyplýva, že práve dysplázia hrtnu bola dôvodom odporúčania, aby okamžite ukončil prácu zvérača, nakoľko mu hrozilo riziko karcinómu hrtnu. Z posudku zo dňa 18.12.2015 vyplýva, že má nestabilný diabetes s komplikáciami, čo ho zaraďuje do kapitoly IV, položky 2c prílohy k vyhláške č. 359/2009 Sb.. Taktiež z toho posudku vyplýva, že žalobca doložil ortopedickú kontrolu, nestabilitu kolenného kĺbu, teraz v nálezoch nedokladovanú a ako objektívny nález: dolné končatiny bez odtokov, svalová sila na dolných končatinách primeraná. ľavý kolenný kĺb s plnou hybnosťou a dostatočnou stabilitou. Žalovaná považuje za významnú skutočnosť, že rehabilitáciu v súvislosti s predmetným úrazom žalobcu ukončil už v decembri 2013 s výnimkou vyšetrenia z 19.05.2015. V žiadnom prípade sa nemôže stotožniť s tvrdením žalobcu, že s ním nekomunikovala, ani sa nezaujímal o jeho zdravotný stav. Bezprostredne po dopravnej nehode si zabezpečila telefónne čísla na jeho priateľov V. J. U. E. B., ktorí boli vtedy v SR spolu s ním a informovala sa o jeho zdravotnom stave. Na druhý deň navštívil a žalobcu v nemocnici. Zaujímal sa, ako mu môže pomôcť, ponúkla mu vybavenie operácie v Y.. Jeho priateľom a švagrovi ponúkla do užívania svoj byt, aby mali kde bývať počas jeho zotrvania v SR. Žalobca v deň návštevy nemal záujem s ňou komunikovať. Napriek tomu sa naďalej zaujímal o jeho zdravotný stav a hoci sa jej nepodarilo na neho získať telefónne číslo, ostala v kontakte s jeho švagrom. Žalobca naopak odmietal akýkoľvek kontakt a jej záujem pomôcť mu. Je samozrejmé, že dopravná nehoda mala vplyv na žalobcov bežný život, no podľa jej informácií už 2-3 mesiace po udalosti sa žalobca zúčastnil festivalu. Je preto potrebné prihliadať na intenzitu zásahu do jeho života. Od začiatku jej žalobcov stav nebol ľahostajný a vzniknutá situácia ju veľmi a úprimne mrzela a trápila, čo aj viackrát vyjadrila tak priamo žalobcovi ako aj v trestnom konaní. Napriek tomu si dovoľuje tvrdiť, že intenzita zásahu do žalobcovho života nedosiahla stupeň odôvodňujúci nárok na finančné plnenie, dokonca vo výške 20 000,-Eur. So všetkými tvrdeniami, ktoré sa týkajú oprávnenosti uplatneného nároku žalobcu, žalovaná nesúhlasí. Má za to, že významnou a podstatnou okolnosťou majúcou vplyv na stratu povolania, zdravotný stav a následnú invaliditu žalobcu je práve diabetes a hrozba karcinómu hrtnu. Práve tieto dve onemocnenia sa významnou mierou podpísali pod nemožnosť žalobcu vykonávať v žalobe uvádzané činnosti a že tieto dve onemocnenia ako uvádza aj posudok z 18.12.2015, boli k tomuto dátumu rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu. Vzhľadom na tieto skutočnosti má za to, že hoci sa žalobcu predmetná dopravná nehoda nepochybne dotkla a zasiahla aj do jeho súkromného života, intenzita tohto zásahu a jeho dôsledkov nedosahovala stupeň, ktorý by opodstatňoval priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Je tu potrebné poukázať najmä na ochorenia žalobcu, ktoré mali primárne vplyv na jeho súkromný život a tieto následky nie je možné pričítať dopravnej nehode, vyvodiť príčinnú súvislosť a pričítať to na ľarchu žalovaného. Z predložených dôkazov má žalovaná za to, že žalobca, na ktorom leží dôkazné bremeno, nepreukázal, že práve dopravná nehoda spôsobila ním uvádzané následky, a teda ani intenzitu vyžadovanú na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Za účelom preukázania svojich tvrdení predkladá žalovaná výpisy SMS z telefónu a navrhuje výsluch svedkov. Žalovaná má za to, že žalobcom predložené správy a posudky nepreukazujú ani neodôvodňujú ním uplatnený nárok. Tieto len konštatujú, že došlo k dopravnej nehode, avšak zameriavajú sa vo významnej miere na aktuálne ochorenie žalobcu, ktoré označujú ako rozhodujúcu príčinu jeho dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu, čo vylučuje žalobcom označovanú intenzitu zásahu do sféry súkromia dopravnou nehodou. Obdobné stanovisko zaujíma žalovaná k správe psychiatra, ktorá je nepreskúmateľná a neobjektívna. V prípade, ak budú žalobcom predložené dokumenty považované za dostatočné preukázanie, navrhuje vykonať znalecké dokazovanie. V prípade, ak by sa súd nestotožnil s argumentáciou žalovanej čo do neoprávnenosti nároku na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, namieta žalovaná výšku uplatneného nároku nemajetkovej ujmy. Určenie náhrady nemajetkovej ujmy totiž vychádza z požiadavky splnenia dvoch základných kritérií a to

závažnosti vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, tak na strane pôvodcu zásahu ako aj na strane postihnutej osoby. Je tu preto potrebné prihliadať na jednej strane na dlhodobo pretrvávajúci zlý zdravotný stav žalobcu spôsobený diagnostikovaným diabetes, hrozbou karcinómu, čo vo významnej miere navodzuje a spôsobuje stavy opisované v žalobe, ktoré žalobca jednostranne a nedôvodne pripisuje výlučne dopravnej nehode a na strane druhej na skutočnosť, že k vzniku škodovej udalosti nedošlo úmyselným trestným činom, ale neúmyselným konaním žalovanej, ktorá prejavila úprimnú ľútosť, aktívne sa zaujímala o stav žalobcu a ponúkla mu v rámci svojich možností pomoc, ktorú žalobca odmietol. Nakoľko výška nemajetkovej ujmy nie je zákonom nijako upravená, tak i európsky súd pre ľudské práva v tejto súvislosti konštatoval, že priznaná finančná náhrada by nemala byť neprimerane vysoká vzhľadom k iným finančným kompenzáciám (Karhuvaara a Ittalahti v. Fínsko). Podobne sa vyjadril vo svojom rozhodnutí i Najvyšší súd SR (sp.zn. 4Cdo 171/2005 zo dňa 27.04.2006, keď konštatoval, že priznanie premrštených súm by mohlo viesť k bezdôvodnému obohateniu sa, ba dokonca by mohlo bagatelizovať niektoré iné ujmy na iných základných právach. Pri určovaní výšky náhrady priznanej nemajetkovej ujmy je dôležité sa riadiť princípom primeranosti k iným formám finančných kompenzácií spolu s ponechaním možnosti prihliadať na osobitnosti jednotlivého prípadu tak, aby výška náhrady na jednej strane nevytvárala priestor pre obohacovanie sa, ale na druhej strane umožňovala spravodlivé zadosťučinenie. V súvislosti s dopravnou nehodou a ujmou na zdraví boli žalobcovi poskytnuté nasledovné plnenia: dňa 19.05.2016 suma 324,81 Eur (liečebné náklady), 19.05.2016 bolestné 4 548,- Eur a poisťovňa je pripravená hradiť aj sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré žalobca však zatiaľ nevydokladoval. Dňa 14.03.2016 bolo poskytnutých 3 789,19 Eur (škoda na motorke), 14.03.2016 suma 536,24 Eur (ďalšia škoda na majetku). Žalovaná pritom poukazuje na ustanovenie § 5 zákona č. 215/2006 Z. z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi. Má za to, že by bolo nespravodlivé, aby v prípade násilných trestných činov a škôd spôsobených dopravnými prostriedkami bolo možné poškodeným priznať rozdielne sumy. Žalovaná má zároveň za to, že je na mieste, aby do konania vstúpila Komunálna poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, 811 05 Bratislava 1, IČO: 31 595 545, ktorej skutočnosť o vedení tohto sporu oznámi v zmysle ustanovenia § 86 zákona č. 160/2015 Z.z.. Na základe uvedených navrhuje, aby súd po vykonanom dokazovaní žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

3. Uznesením č. k. 7C/173/216-71 zo dňa 03.08.2016 súd vyzval žalobcu na vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej. Žalovaný sa k vyjadreniu žalovanej vyjadril podaním zo dňa 26.08.2016, ktoré bolo súdu doručené dňa 30.08.2016. Uviedol, že žalovaná v rámci jej vyjadrenia subjektívne hodnotí a posudzuje zdravotný stav žalobcu a to s poukazom na iné ochorenia nesúvisiace s dopravnou nehodou zo dňa 30.06.2013, čo žalobca môže označiť za absolútne nevhodné a účelové. Žalovaná poukazuje na všeobecné a laické informácie ohľadom jednotlivých ochorení, ktoré majú byť uvádzané na verejne dostupných internetových portáloch. S poukazom na ne žalovaná uvádza, že žalobcom popísané zdravotné ťažkosti majú byť údajne spôsobené polyneuropatiou a hypoglykémiou. Obdobná argumentácia žalovanej je podľa názoru žalobcu neakceptovateľná, nakoľko tvrdenia žalovanej vychádzajú z ničím nepodložených domnienok a z článkov laickej verejnosti, ktoré v žiadnom prípade nemožno považovať za relevantné medicínske zhodnotenie zdravotného stavu žalobcu. Posudzovanie zdravotného stavu žalobcu patrí do výlučnej kompetencie jeho ošetrojúcich lekárov prípadne znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia. Z posudku o invalidite zo dňa 18.12.2015 pritom vyplýva, že žalobca od roku 2013 poberá invaliditu I. stupňa pre vtedy nedohojené následky komplikovanej fraktúry ľavého predkolenia. Z posudku o invalidite zo dňa 03.04.2014 je tiež zrejmé, že sa jedná o dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav, ktorého príčinou je stav po úraze ľavého predkolenia zo dňa 30.06.2013 pri motocyklovej nehode. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalobca sa stal invalidným v dôsledku zranení, ktoré utrpel pri dopravnej nehode zo dňa 30.06.2013 preukázateľne zavinenej žalovanou. Žalovaná ďalej poukazuje na to, že žalobca údajne ukončil rehabilitáciu v súvislosti s predmetným úrazom už v decembri 2013 s výnimkou vyšetrenia z 19.05.2015. V tejto súvislosti žalobca uvádza, že v tom čase vyčerpал počet rehabilitačných procedúr uhrádzaných poisťovňou, pričom z finančných dôvodov si nemohol dovoliť súkromné rehabilitačné cvičenia alebo elektroliečby. Žalobca tiež poukazuje na aktuálnu lekársku správu zo dňa 02.08.2016 z odboru neurológia, v ktorej je uvedená jasná súvislosť s úrazom - autonehodou. V neposlednom rade považuje za nevhodné aj spochybňovanie objektivity psychiatrickej správy zo dňa 22.05.2015, ktorá je podľa tvrdení žalovanej údajne nepreskúmateľná a neobjektívna, pričom žalobcovi bola zo strany odborníka z odboru psychiatrie preukázateľne diagnostikovaná posttraumatická stresová porucha ako následok dopravnej nehody zo dňa 30.06.2013. Uvedená porucha v mnohých smeroch výrazným spôsobom sťažuje žalobcov každodenný život. Preto žalobca tvrdí, že argumentácia žalovanej je v celom rozsahu účelová a nemá

oporu v skutkovom stave veci. Žalobca poukazuje na to, že nepopieral, že ho žalovaná navštívila v nemocnici. Komunikáciu žalovanej so švagrom žalobcu však žalobca považuje pre účely konania za irelevantnú, nakoľko táto žiadnym spôsobom nepreukazuje skutočný záujem žalovanej o zdravotný stav žalobcu so snahou mu poskytnúť prípadnú pomoc. Žalobca nikdy nepožiadala svojho švagra, aby ho zastupoval v prípadnom jednaní so žalovanou a ani mu na tento účel neudelil žiadnu plnú moc alebo poverenie. Žalobcovi rovnako nie je zrejmé, z akého dôvodu mal jeho švagor poskytovať osobné informácie o zdravotnom stave žalobcu akejkolvek tretej osobe. Ďalej žalobca poukazuje na skutočnosť, že jeho priatelia odkázali žalovanú na to, aby kontaktovala priamo žalobcu, čo však neurobila a to napriek tomu, že disponovala údajmi o jeho telefónnom čísle a adrese. V náväznosti na uvedené preto žalobca považuje výsluch svedkov navrhnutých žalovanou za nadbytočný. Žalobca zároveň nemá žiadnu vedomosť o údajnej ponuke žalovanej, že mu táto vybaví operáciu v Ružomberku a že mala údajne ponúknuť švagrovi žalobcu do dispozície vlastný byt. Rovnako nepovažuje za relevantné tvrdenia žalovanej, aké plnenia a v akej výške boli žalobcovi v súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou poskytnuté zo strany Komunálnej poisťovne, a. s., Vienna Insurance Group, nakoľko sa jedná o plnenia poskytnuté výlučne z titulu bolestného a náhrady škody, pričom žalobcom uplatňovaný nárok v konaní sa týka náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá je vo vzťahu k nároku na náhradu škody odlišným a osobitným zákonným nárokom. Občianskoprávna ochrana osobnosti je založená na objektívom zodpovednostnom princípe, a teda na vznik zodpovednosti sa v prípadoch ochrany osobnosti nevyžaduje subjektívny predpoklad v podobe úmyselného zavinenia toho, kto neoprávnený zásah do osobnostných práv vykonal. V tejto súvislosti poukazuje na to, že predmetná dopravná nehoda zo dňa 30.06.2013 bola spôsobená výlučným zavinením žalovanej, čo skonštatoval aj Okresný súd Lučenec v rozsudku zo dňa 23.01.2014 sp.zn. 2T/150/2013. Čo sa týka uplatňovanej výšky náhrady nemajetkovej ujmy, túto žalobca považuje za úplne primeranú intenzitu zásahu do jeho osobnostných práv s poukazom na skutkové okolnosti prípadu, dobu trvania nepriaznivého následku a skutočností uvedených v žalobnom návrhu. Žalobca taktiež poukazuje na prax slovenských súd, ktoré pri rozhodovaní o zásahu do práva na ochranu života, zdravia a telesnej integrity priznávajú náhradu nemajetkovej ujmy v značnom rozsahu a to až do výšky 200 000,-Eur (rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 10.10.2012 sp.zn. 10C/88/2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 02.10.2013 sp.zn. 9Co/330/2012). Žalobca preto považuje uplatňovanú nemajetkovú ujmu vo výške 20 000,-Eur za primeranú spôsobenému zásahu do osobnostných práv žalobcu, ktorý v dôsledku dopravnej nehody zo dňa 30.06.2013 trvale stratil možnosť viesť plnohodnotný osobný, profesionálny, sociálny a kultúrny život. Na základe skutočností špecifikovaných vo vyjadrení a samotnom žalobnom návrhu žalobca tvrdí, že návrh bol podaný dôvodne a žiada, aby súd po dôkladnom zvážení všetkých uvádzaných skutočností a predložených dôkazov návrhu vyhovel v celom rozsahu.

4. Uznesením č. k. 7C/173/216-82 zo dňa 05.09.2016 súd vyzval žalovanú na vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu. Žalovaná zaslala uvedené vyjadrenie súdu dňa 28.09.2016, v ktorom trvala na všetkých svojich prednesoch. Žalovaná sa nikdy nestavala do pozície odborníka, svojím vyjadrením mala záujem poukázať na viaceré skutočnosti ovplyvňujúce súčasný zdravotný stav žalobcu, jeho invaliditu a celkovú kvalitu života. Zo žalobcom predložených dokladov je jednoznačné, že tu bolo viacero faktorov ovplyvňujúcich jeho súčasný zdravotný stav a že tento nie je možné pripísať len na vrub žalovanej, ako to robí žalobca. Žalovaná má za to, že na posúdenie daného stavu žalobcu čo do vplyvu na jeho súčasný život je potrebné odborné posúdenie, kedy bude možné preukázať, či by zdravotný stav, invalidita ako aj kvalita života žalobcu bez predmetnej dopravnej nehody bola na takej úrovni, že by nebol obmedzovaný alebo bol menej obmedzovaný v ním uvádzaných oblastiach, keby k danej dopravnej nehode nebolo došlo, či by mal v dôsledku už existujúcich chorôb rovnakú indispozíciu v pracovnom a osobnom živote, ako ich má mať podľa jeho tvrdení. Za týmto účelom navrhuje vykonať znalecké dokazovanie. Z predloženého dokazovania nie je možné relevantne preukázať ani akceptovať závery uvádzané v psychiatrickej správe, lebo nie je preskúmateľná, a preto pre tento účel je na mieste odborné posúdenie nezávislým znalcom.

5. Dňa 27.12.2016 bolo súdu doručené oznámenie o vstupe intervenienta na strane žalovaného do súdneho konania to KOMUNÁLNEJ poisťovne, a. s. Vienna Insurance Group. Intervenient uviedol, že mu zo strany žalovanej bol písomne oznámený vznesený nárok žalobcu o ochranu osobnosti zo dňa 28.06.2016. Dôvodom oznámenia zo strany žalovanej bola skutočnosť, že motorové vozidlo A.B.: J.-XXX-O. značky Mini Cooper, ktorým žalovaná spôsobila dopravnú nehodu dňa 30.06.2013, v dôsledku ktorej došlo k poškodeniu zdravia žalobcu, malo v čase nehody uzatvorené u intervenienta poistenie podľa zákona č. 291/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu

spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. V zmysle ustanovenia § 82 ods. 1 CSP intervenient vstupuje do konania, ak je potreba odôvodňujúca jeho právny záujem na výsledku konania. Vo vzťahu k vyššie uvedenému a z dôvodu potreby vyhodnotenia možných hroziacich rizík spočívajúcich v budúcich uplatňovaných nárokoch založených na výsledku konania, KOMUNÁLNA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group má právny záujem na výsledku konania, a preto oznámila súdu vstup intervenienta na strane žalovanej.

6. Na pojednávaní právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že trvá na podanej žalobe v plnom rozsahu v zmysle písomných podaní. Žalobca utrpel zranenie vplyvom dopravnej nehody zavinenej žalovanou. Došlo k neoprávnenému zásahu do jeho fyzickej a psychickej integrity, preto žalobca požaduje náhradu nemajetkovej ujmy. Vplyvom dopravnej nehody, ktorú v plnom rozsahu zapríčinila žalovaná, došlo k trieštivej zlomenine holennej kosti a píšľaly a vplyvom týchto zranení bola žalovanému priznaná čiastočná invalidita. Následky zranení pretrvávajú. Okrem fyzických následkov sa u žalovaného rozvinula duševná porucha, tzv. posttraumatická stresová porucha vplyvom dopravnej nehody a následkom všetkých týchto fyzických aj psychických následkov, ktoré pretrvávajú, žalobca nemôže viesť život takej intenzity, ako doposiaľ. Jednak poukazujeme na uvedenú invaliditu a tiež na to, že žalobca, ktorý bol predtým aktívnym športovcom, dnes nemôže niektoré aktivity vykonávať, nemôže športovať, dokonca ani riadiť motorové vozidlo. Veľmi ťažko nesie, že ako mladý človek je odkázaný na pomoc rodiny. Keďže m utrpel následky aj v oblasti spoločenskej a kultúrnej, trvá na priznaní náhrady nemajetkovej ujmy. Žalobca netrpel karcinómom hrtana, bol len vo vysoko rizikovom prostredí zvärača hliníka a bolo mu doporučené zmeniť toto prostredie vplyvom ohrozenia karcinómom hrtana. Žalovaná žalobcu navštívila v nemocnici len raz a všetci jeho príbuzní ju odkázali priamo za žalobcom a nesúhlasili s kontaktom mimo neho. Chce zdôrazniť, že podľa správy zo dňa 02.08.2016 z odboru neurológie žalobca v súčasnosti trpí glykémiou a hypoglykémiou, ale podľa tohto zdravotného posudku ide o jasnú súvislosť s prekonanou autonehodou následkom, čo vyplýva zo záveru posudku. Predkladá lekárske správy zo dňa 14.09.2016 z R. S. K. K. O., že záťaž na nohu sa doporučuje len podľa možností a zo dňa 09.08.2016 z psychiatrickej ambulancie, že posttraumatická stresová porucha u žalobcu trvá ďalej. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že od dopravnej nehody bolo najazdených s motorkou žalobcu 20 000 km, ničím nie je preukázané, že ich odjazdil sám žalobca. V tejto súvislosti aj svedok H., švagor žalobcu potvrdil, že žalobca nejazdí na motorke, ale len na aute na krátke vzdialenosti a že žalobca bol asi polrok imobilný, čo vylučuje tvrdenie, že sa mohol zúčastniť na spoločenskom podujatí. Osoby na fotodokumentácii predloženej žalovanou nie sú stotožniteľné so žalobcom. Video, ktoré je na internete, tiež nepreukazuje, že ho sám žalobca natáčal, resp. že ho on zverejnil. K menu Z., Č. X. K. žalobcu, sa vyjadriť nevie. Žalobca je invalidný dôchodca. Pracuje iba príležitostne, teda popiera, že by bol riadne zamestnaný. Z hľadiska koncentrácie konania z dôvodu, že uvedené dôkazy neboli včas predložené tvrdí, že tieto nie sú pre dokazovanie relevantné a nie je ich možné ako dôkaz použiť. Z lekárskej správy vyplýva, že žalobcovi sa podlamuje noha, a preto zrejme nemôže jazdiť na motorke a aj svedeckými výpoveďami troch svedkov bolo preukázané, že žalobca pre zdravotné problémy nemohol jazdiť a žiť plnohodnotným životom. Dôkazy predložené žalovanou nie sú takého charakteru a sily, aby ich bolo treba vyvrátiť, keďže žalobca oprávnenosť svojho návrhu preukázal lekáskymi správami a svedeckými dôkazmi. Čo sa týka zamestnania žalobcu, nikdy nepopieral, že vykonáva prácu pre spoločnosť MILCOM servis a. s., avšak nie prácu zvärača cisterien, čo nie je v jeho fyzických možnostiach, ale len drobné zväračské práce, ktoré teda môže vykonávať s ohľadom na svoj zdravotný stav. Navyše menovaný nie je zamestnaný na trvalý pracovný pomer, ako to preukázali. Žalobca ukončil pracovný pomer v spoločnosti TOBLER Aluminium s. r. o. po ukončení jeho pracovnej neschopnosti po dopravnej nehode potom, čo bol uznaný čiastočne invalidným, čo bolo príčinou ukončenia pracovného pomeru. Znalec, ktorý vypracoval odborné vyjadrenie predložené žalovanou, sa veľkou istotou vyjadruje, že žalobca by mal rovnaké indispozície v osobnom a aj v profesionálnom živote, aj keby nedošlo k dopravnej nehode, čo považuje za nevhodné, pretože menovaný odborník nielenže žalobcu nevyšetрил, ani ho nikdy ani nevidel a nerozprával sa s ním. Navyše, keď znalec v odbornom vyjadrení viackrát poukázal na to, že žalobca má údajne pracovať ako zvärač, ktorá skutočnosť nie je preukázaná, nemôže ísť o nestranný posudok, ale o vyjadrenie na základe informácií žalovanej strany. K hodnotenia psychického stavu žalobcu zdôrazňuje, že nejde o vyjadrenie znalca z odboru psychiatrie, ale z odboru chirurgie a traumatológie, preto nie je relevantné na posúdenie psychického stavu žalobcu. Tvrdenie, že všetky psychické ťažkosti uvádzané žalobcom môže súvisieť aj s inými chronickými ochoreniami je pomerne absurdné, pretože si ťažko možno predstaviť, že žalobca má strach z jazdy na motorke a aute kvôli onemocneniu napr. na diabetes. Videá, ktoré boli na internete, žalobca vyhotovil ešte pred dopravnou nehodou a stiahol ich kvôli tomu, že nechce nechávať priestor pre ďalšie domnienky. Potom, čo bola

motorka žalobcu dovezená na Slovensko, si ju nechal opraviť a dal ju dať plne k dispozícii p. Č., ktorý to dosvedčil čestným prehlásením, že ju výlučne užíval a najazdil na nej okolo 26 000 km. Žalovaná viackrát poukazovala na to, že žalobca naďalej vykonáva svoje doterajšie povolanie zvérača, pričom uvádzala rôzne podrobnosti o jeho pracovnej dobe, o jeho náročnosti pracovnej náplne, pričom tieto údaje sú nepravdivé, čo preukázali objednávkou zo strany spoločnosti MILCOM servis a.s., na drobné zámočnicke práce podľa potreby rôznych spoločností ako aj daňovým priznaním žalobcu, že žalobca nemá príjem zo závislej činnosti, ale zo zárobkovej činnosti. Žalobca teda objektívne nie je schopný vykonávať prácu zvérača kvôli zraneniam utrpým pri dopravnej nehode. Z daňového priznania je zároveň zrejmé, že príjmy žalobcu nie sú ani nadpriemerné, ani dostatočné tak, aby si plánoval kúpu drahšej motoriky alebo dovolenky. Je logické, že sa žalobca naďalej zdržiava v komunite motorkárov, keď sa venuje motorkám od svojich 15. rokov a že táto komunita je pre neho druhá rodina. Preto sa naďalej o motoriky zaujíma a pomáha priateľom pri opravách motoriek, zháňa im náhradné diely a zúčastňuje sa ako divák športových podujatí. To však neznamená, že by sa aktívne mohol venovať svojej záľube. Je jednoznačné, že k invalidite žalobcu došlo v dôsledku dopravnej nehody, ktorú spôsobila žalovaná a že aj následne, keď bol znova preskúmaný počas invalidity, bol síce konštatovaný diabetes mellitus, ale nie ako hlavná príčina invalidity, lebo diabetes sa zhoršil vplyvom psychického stavu žalobcu, do ktorého sa žalobca dostal vplyvom stresov z dopravnej nehody a hospitalizácie. Poukazuje na to, že žalobca trpí citlivosťou predkolenia vplyvom poškodenia lýtkového nervu, čo je príčina, prečo nemôže byť sústavne zamestnaný a môže vykonávať len drobné práce. Namietá hodnovernosť výpovede svedka O. prihliadnutím na to, že svedok nepreukázal a vôbec sa nevyjadril k otázke, či žalobca jazdí alebo nejazdí na motorke. Hovoril len o jazde cca 2 km, resp. do práce 10 km. Žalobca nikdy netvrdil, že nedokáže jazdiť na aute, iba zdôraznil, že sa bojí hustejšej premávky, vtedy má stresy, avšak v menšej premávke jazdiť dokáže. Navyše, ani tento svedok nevyvrátil tvrdenie, že žalobca nie je schopný jazdiť na motorke. Svedok sa nemôže ani vyjadriť k prácam vykonávaným žalobcom, pretože ho priamo pri činnosti nevidel. Nebolo vyvrátené ani tvrdenie žalobcu, že nie je schopný jazdiť na motorke a venovať sa svojim športovým aktivitám. Žiada preto žalobe vyhovieť.

7. Právna zástupkyňa žalovanej poukázala na obsah svojich písomných podaní. Zdôraznila, že žalovaná si je vedomá, že došlo k poškodeniu zdravia žalobcu vplyvom dopravnej nehody, ktorú spôsobila. Nie je jej vôbec ľahostajný jeho osud a tak sa aj po dopravnej nehode zachovala. Avšak poukazuje po stránke skutkovej najmä na tú skutočnosť, že žalobca trpí viacerými onemocneniami a nielen v dôsledku dopravnej nehody má zhoršený zdravotný stav, ale aj kvôli nemociam diagnostikované skôr. Ide najmä o diabetes a hrozba karcinómu hrtana. Uvedené skutočnosti vyplývajú priamo z lekárskeho správ. Tvrdí, že stav, v ktorom sa žalobca nachádza, či je to otázka invalidity alebo jeho psychického a fyzického stavu, nemožno pripísať len ako následok dopravnej nehody. Osoba, ktorá trpí na silný diabetes, nemôže totiž vykonávať práce vo výškach a zámočnicke práce, ktoré dnes žalobca podľa žaloby už nevykonáva, boli ovplyvnené hrozbou karcinómu hrtana, na ktoré skutočnosti musí súd prihliadnuť. Najmä poukazuje na posudok o invalidite v poradí druhý zo dňa 18.12.2015, kde je uvedené, že rozhodujúcou príčinou dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu bol pokles pracovnej neschopnosti uvedený ako posudkový záver kapitola 4, položky 2C, čo je diabetes, čiže nie trieštivá zlomenina nohy, ktorú utrpel žalobca pri dopravnej nehode. Má za to, že pri žalobách podľa § 11 a 13 Občianskeho zákonníka u návrhu na nemajetkovú ujmu by súd mal prihliadnuť na viaceré skutočnosti, medzi iným aj na to, že k dopravnej nehode došlo pre nebanlivostné konanie žalovanej, ktorá následne vykonala všetko čo mohla, aby riešila situáciu, pričom reakcia žalobcu bola veľmi negatívna. Poukazuje aj na výšku primeraného finančného zadosťučinenia. V tejto súvislosti nie je nepodstatné, že žalobca u poisťovní zatiaľ nepreukázal následky sťaženia spoločenského uplatnenia, ktorú uplatnil, čo je významná okolnosť pri posúdení výšky primeraného finančného zadosťučinenia. Pokiaľ prešla judikatúrou slovenských súdov, tak sumu, ktorú požaduje žalobca, súdy priznávajú pri úmrtí, nie pri poškodení zdravia. Navrhujem v prípade, že by súd mal za to, že nárok žalobcu je dôvodný, prihliadnuť aj na výšku náhrady škody. Odvoláva sa na rozsudok Okresného súdu Komárno 15C/601/2012, v ktorom súd pri žalobe titulom § 11 a 13 OZ dospel k záveru, že žalobca bol dostatočne odškodnený, a preto nepriznal náhradu nemajetkovej ujmy. Správa o posttraumatuckom syndróme, predložená žalobcom, je nepreskúmateľná, preto nie je relevantná. Má informácie, že žalobca sa zúčastnil na festivale 2-3 mesiace po úraze. Preto navrhuje vykonať znalecké dokazovanie za účelom zistenia, či súčasný zdravotný stav žalobcu je výlučne alebo výhradne v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou a vypočítať svedkov, ktorí by preukázali, že žalovaná mala eminentný záujem kontaktovať sa so žalobcom a pomôcť mu v rámci svojich možností odstrániť jej následky, konkrétne navrhuje výsluch švagra žalobcu a svedkov, ktorí boli účastníci dopravnej nehody.

8. V priebehu konania právna zástupkyňa žalovanej predložili ďalšie dôkazy, ktoré podľa jej vyjadrenia získala žalovaná až dodatočne. Uviedla, že mala signály, na základe ktorých hľadala možnosť preveriť tú skutočnosť, či je pravdivé tvrdenie žalobcu, že trpí posttraumatickou poruchou, kvôli ktorej nemôže riadiť motorové vozidlo a venovať sa svojmu koníčku jazde na motocykli, pretože získali informácie, že to nie je tak. Cez internet a stránky youtube našli fotodokumentáciu, ktorú súdu predložili. Preto tvrdí, že žalobca uverejnil fotodokumentáciu jazdy na motorke pod nickom „Z.“, ktoré overili tak, že zadané telefónne číslo patrí žalobcovi aj je totožné aj evidenčné číslo žalobcovej motorky. Vzhľadom na tie indície, ktoré mali o činnosti žalobcu po nehode, prostredníctvom internetu uskutočnili výskum, kde pod menom Z. našli inzerciu príslušenstva k motorke, kde bola priradená emailová adresa a telefónne číslo. Tá emailová adresa obsahovala vo svojom znení aj pojem „Z.“. Pod týmto označením postupne získali informácie ohľadom motorky ako aj ohľadom osoby, ktorá ju užíva. K tomuto emailu bol priradené konkrétne telefónne číslo, ktoré podľa patrí žalobcovi. Žalobca je identifikovateľný aj prostredníctvom ŠPZ motorky, ktorá sa na predmetnej fotodokumentácii a videodokumentácii nachádza a ktorá je v spise doložená. Ide pritom o záznamy vyhotovené po dopravnej nehode, čo nevyplýva len z ich zverejnenia na youtube, ale napr. z označenia obchodov, ktoré sa za osobou jazdiacou na motorke nachádzajú a ktoré označenia a logá tam boli inštalované až v roku 2017 v lete. Na predloženej fotodokumentácii na prílohe a/ vidno muža pri jazde na motorke, kedy ide o osobu žalobcu. Takisto na prílohe d/ vidno evidenčné číslo motorového vozidla, je to motorka XSBXXX, ktorú žalobca aj inzeruje na webovej stránke motorkari.cz. Vyplýva to aj z inzercie pod bodmi h/ a i/, že žalobca motorku uvedeného evidenčného čísla vlastní a na fotodokumentácii zo stránky motorkari.cz je viditeľné ŠPZ vo veľkom zväčšení a pod tým je fotografia označená ako „Z. W. Q..D.. Na strane d/ je bližšie vidno logá I. a cestovnej kancelárie H., kedy z emailového kontaktu pod písm. e/ bolo zistené, že logá I. P. U. H. D. O. vyložené v roku 2017, čiže po dopravnej nehode, ktorá je predmetom tohto konania a ktorá bola 30.06.2013. Týmto preukazuje, že žalobca nielenže nemá problémy s jazdou na aute, ale jazdí aj na motorke naďalej, teda môže pestovať svoj koníček. Poukazuj aj na to, že v čase dopravnej nehody motorka mala najjazdených 32 000 km a v súčasnej dobe, ako samotný žalobca inzeruje, tak má minimálne 59 000 km, to je viac ako 20 000 km od dopravnej nehody. Zdôrazňuje ďalšiu skutočnosť, že v októbri 2014 riešil žalobca nefunkčnosť prevodovky na motorke, z čoho vyplýva, že motorka je používaná, čo vyplýva z prílohy písm. h/ z komunikácie zo stránky motorkari.cz medzi jednotlivými členmi. V roku 2017 sa kupovala na túto motorku držiak na GPS, čo tiež preukazuje, že sa na motorke jazdí, čo vyplýva aj z prílohy i/ zo stránky motorkari.cz.. Žalobca tiež tvrdí, že sa vôbec nevie zúčastňovať spoločenských udalostí vzhľadom k zdravotnému a psychickému stavu, že sa do seba uzatvára. V tomto smere našli dôkazy tieto tvrdenia výrazne spochybňujúce. V roku 2013 v decembri pod písm. k/ sa nachádza komunikácia z youtube, kde žalobca píše, že ďalší rok, t. j. v roku 2014, si už nenechá ujsť preteky a osobne ich mieni navštíviť, zrejme myslené ako divák. V roku 2015 sa však už zrejme žalobca zúčastnil tohto podujatia ako divák, lebo zverejnil na internete krátky záznam o účasti na tomto motorkárskom podujatí a ide o záznam „O. Z.“ zo 17. mája 2015 na stránke C..B..D. <Z.:/.B..D.>. Je ďalej zistené a tým vyvrátené tvrdenie žalobcu, že vzhľadom k zdravotnému stavu nemôže pracovať a že si privyrába len drobnými príležitostnými prácami a trpí tak nedostatkom pre zlú finančnú situáciu, že naopak je zamestnaný vo firme MILCOM servis a. s. Stará Boleslav. Do práce dochádza autom a sám si šoféruje. Zvára cisternu o veľkosti 2 m, čiže nejde o drobnú a ľahkú prácu. Žije v obci W. vzdalenej od miesta výkonu práce 10-15 km, čiže denne prejazdí 25-30 km. Získali dôkaz, že žalobca si chce kúpiť novú motorku, väčšiu a pohodlnejšiu a to motorku Ducati Multistrada 1200. Je to silnejšia motorka, než akú vlastnil a samozrejme aj drahšiu. Túto informáciu má žalovaná priamo od svedka. Vie o tom, že žalobca plánuje ďalšie jazdy na motorke v rámci dovolenky do Y. a podobne, čiže dlhšie cesty, čo preukazuje, že je spôsobilý jazdiť. Toto ale vylučuje jeho tvrdenie, že sa nemôže venovať koníčkovi a tak nemá plnohodnotný život. Zabezpečili aj CD nahrávky, kde žalobca jazdí na motorovom vozidle. Technickými prostriedkami je pritom dokázateľné, z ktorej IP adresy sa určité video umiestni na stránku. Na námietku žalobcu, že oneskorene predložili uvedené dôkazy zdôrazňuje, že žalovaný nie je povinný predkladať dôkazy, lebo dôkazná povinnosť je na strane žalobcu. Pokiaľ žalobca nemá záujem vyvrácať žalovanou reálne predložené dôkazy, myslí si, že je dôvod na zamietnutie žaloby. Zároveň tvrdí, že na túto skutočnosť nie je možné aplikovať zásadu sudcovskej koncentrácie, lebo nie je možné, aby sa neumožnilo predkladanie nových dôkazov, ktoré boli až v súčasnej dobe zistené. Odborné vyjadrenie č. XX/XXXX, ktoré dala vypracovať žalovaná znalcovi z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie a traumatológie Q.. Q. O., bolo vyhotovené 09.03.2018. Z odborného vyjadrenia vyplýva, že bolo spracované na základe celej zdravotnej dokumentácie, ktorá sa nachádza v spise a z nej je zrejme, že žalobca síce bol invalidizovaný v dôsledku zranenia, ktoré utrpel pri dopravnej nehode a to z dôvodu,

že v tom čase ešte jeho zdravotný stav nebol ustálený, žalobca nebol doliečený a invalidizácia bola preto nutná. Avšak jeho postupným preliečením pri prehodnocovaní invalidity sa dostali do popredia už nie zdravotné problémy vyplývajúce z dopravnej nehody, ale z ochorenia na diabetes mellitus, ktorým trpel žalobca už dávno pred dopravnou nehodou a úraz zo dňa 30.06.2013 na diabetes nemal vplyv. V druhom posudku pre účely invalidity je ustálené, že žalobca už nemá takmer žiadne fyzické ťažkosti spôsobené vplyvom úrazu po dopravnej nehode a pretrvávali u neho len neurologické ťažkosti v zmysle poruchy citlivosti predkolenia a nohy vľavo a to mravenčenie v dôsledku poškodenia lýtkového nervu stredne ťažkého stupňa popísané v lekárskej správe z 02.08.2016 neurológom. Uvedené ťažkosti sú však len minimálne a poškodeného neovplyvňujú takmer vôbec v obvyklom spôsobe života a nemali žiadny vplyv na invalidizáciu poškodeného zo dňa 18.12.2015 a ani na prvú invalidizáciu z 03.04.2014. Ani nález neurochirurga nepotvrďuje jednoznačne, že došlo k zraneniu ľavého lýtkového nervu poškodeného v dôsledku úrazu, ale hovorí len o väčšej pravdepodobnosťou, pretože k poškodeniu mohlo dôjsť aj v dôsledku chronického ochorenia poškodeného už aj pred úrazom ako následok komplikácie cukrovky. Pokiaľ žalobca poukazuje na to, že nie je v zamestnaneckom pomere a nevykonáva pracovnú činnosť pre spoločnosť MILCOM servis a.s., lebo toho nie je schopný, poukazuje okrem výpovede svedka O. na vyjadrenie svedka V. J. zo dňa 13.10.2017, že žalobca niekde vykonáva prácu zvárača. Čo sa týka ukončenia činnosti v spoločnosti TOBLER Aluminium s.r.o., na ktorú žalobca poukazuje ako dôsledok dopravnej nehody, tak z jeho obsahu vyplýva, že zamestnancom spoločnosti mal byť žalobca v dobe od 01.06.2013 do 04.04.2014. V posudku o invalidite bolo síce žalobcovi odporúčané, aby nevykonával prácu zvárača z dôsledku karcinómu hrtana, ale posudok je z 03.04.2014, tzn. deň pred ukončením práce v spoločnosti TOBLER Aluminium s. r. o.. Je teda nepochybné, že práve otázka hrozby karcinómu bola dôvodom ukončenia práce. Ďalej žalobca sa odvoláva na bydlisko žalobcu O. K. J., W. O., kde by mal bývať u svojej sestry. Čo sa týka vzdialenosti spoločnosti MILCOM servis a. s. od Brandýsa nad Labem, táto je preukázateľne 10,2 km, čiže spolu pri ceste tam a späť je to 20,4 km a ak sa žalobca ešte niekde nezastaví, aj viac, 25 -30 km. Čo sa týka príjmov žalobcu, žalovaná nikdy nehovorila o výške príjmov žalobcu, len poukázala na spôsob jeho života, o záujme žalobcu kúpiť si motorku, realizovať výlety. Tu poukazuje aj na to, že tri dni po pojednávaní boli dôkazy predložené žalovanou žalobcom z internetu odstránené a o ďalšie tri týždne boli odstránené tie, ktoré zavesili tretie osoby, ktorá skutočnosť tiež o niečom svedčí. Aj v komunikačnom prostriedok WhatsApp pri telefónnom čísle sa zobrazí logo motorky Ducati, čo tiež preukazuje nimi tvrdený záujem žalobcu kúpiť motorku tejto značky. Pokiaľ žalobca predložil objednávky z MILCOM a. s., táto je z marca 2018, a nič nepreukazuje, lebo žalobca preukázateľne v uvedenej spoločnosti podstatne dlhšie pôsobil už aj predtým. Pracoval tam už v roku 2017, čo potvrdil aj on sám. Čo sa týka jeho invalidity v dôsledku protiprávneho konania žalovanej poukazuje znova na posudok o invalidite na strane, kde je jednoznačne napísané, že rozhodujúcou príčinou dlhodobého nepriaznivého stavu je kapitola 4 a to práve diabetes. Samotné odborné vyjadrenie z júna 2017 hovorí, že k tejto invalidizácii došlo len z dôvodu, že nebol ustálený zdravotný stav a išlo len o dočasné určenie invalidizácie. Čo sa týka jazdy žalobcu na motorke, z videodokumentácie zo stránky youtube, ktoré boli následne postupne odstraňované a to aj známymi žalobcu, ktorí ich zverejnili, sa vynára aj otázka dôveryhodnosti písomných výpovedí predložených žalobcom, najmä vyjadrenie p. Č. o bezodplatnom užívaní motorky, ktoré prišlo po predložení všetkých dôkazov zo strany žalovanej, po zadokumentovaní času uskutočnenia jednotlivých videí, kedy svedok tvrdí, že na videu je on a nie žalobca. Pri uvedenej videonahrávke je ale napísané „O. Z.“, čo je nepochybne prezývka žalobcu a nie p. Č.. Žalovaná zadokumentovala nákup príslušenstva k motorke, aktívne riešenia technických problémov motocyklu, najazdené kilometre, účasť žalobcu na športových podujatiach napriek tomu, že žalobca tvrdí, že sa uzatvára do seba. Čo sa týka zabezpečovania náhradných dielov pre priateľov na motorke, ako to tvrdí žalobca, žalovaná preukázala inzerciou a internetovou komunikáciou, že tieto technické problémy aktívne rieši žalobca, nie p. Č.Á.. Nesúhlasí s tvrdením, že videonahrávky boli zverejnené pred nehodou, lebo to bolo v priebehu apríla - júla 2014. Chce poukázať na výpoveď svedka B., ktorý povedal, že po nehode, ktorá bola v júni 2013, žalobca hodne schudol. K dnešnému dňu je pán žalobca, ktorý sa doteraz na pojednávaní neukázal, do tváre podstatne silnejšieho vyzoru. Samotné stiahnutie videa z internetu po pojednávaní, kde bolo predtým 5 mesiacov, prispelo k tomu, že akákoľvek jeho ďalšia identifikácia je nemožná a to aj čo do zisťovania prípadnej IP adresy, takže je zrejmé, že toto konanie stiahnutia videí z internetu nebolo náhodné. Keďže žalobca býva 600 km od bydliska žalovanej, ona si nemá možnosť nijako reálne zabezpečiť dôkazy, jediná možnosť bolo získať dôkazy spôsobom, ktorý bol popísaný, čo neznamena, že si žalovaná nie je vedomá, že spôsobila dopravnú nehodu ku škode žalobcu. Aj znalecký posudok, ktorý bol predložený žalovanou, bol uskutočnený štandardne odborníkom z oblasti traumatológie a chirurgie. To, že odborník žalobcu nevyšetрил, neznamena, že nemôže spochybňovať nálezy, lebo vychádzal z predložených lekárskeho posudkov, pričom uvedený

znalecký posudok bol vyhotovený znalcom z odboru chirurgie a traumatológie, ktorý sa najlepšie vie vyjadriť k tomu, aké následky môžu vzniknúť vplyvom dopravnej nehody. Zdôrazňuje, že žalovaná sa chcela so žalobcom dohodnúť, ale ním uplatňovaný nárok nebol primeraný. Žalobkyňa preto žiada žalobu zamietnuť. Tvrdenia žalobcu boli vyvrátené a žalobca uplatňuje titulom nemajetkovej ujmy taký nárok, na ktorý tento inštitút nie je zriadený. Svedok O. identifikoval žalobcu na žalovanou predložených listinných dôkazoch, čo korešponduje aj s výpoveďou svedka Veselého, že pri dopravnej nehode bol žalobca chudší. Svedok popísal skutočnosti z ktorých vyplýva, že žalobca jazdí na motorke, pričom je zrejme z dokazovania, že sa rozviedol až po dopravnej nehode, takže aj toto potvrdzuje pravdivosť vyjadrenia svedka O., že žalobca má priateľku a s touto jazdí. Zdôrazňujeme, že žalobca sa ani raz nedostavil na pojednávanie, aby mohol súd jeho osobu vypočuť, prípadne konfrontovať s dôkazmi. Nakoľko žalobca neuniesol bremeno dokazovania, žiada žalobu zamietnuť.

9. Žalovaná U. U. zdôraznila, že neodmieta zodpovednosť z dopravnej nehody, lebo ju to veľmi mrzí a stále jej trvá spracovanie tejto udalosti, kedy síce z neobľahosti, ale spôsobila inému zdravotné problémy. Chce ale uviesť, že po dopravnej nehode sa snažila pomôcť tak, ako bolo v jej možnostiach. Žalobca bol tri dni v lučeneckej nemocnici, dvakrát ho navštívila, hovorila s ním, ale on nechcel s ňou komunikovať, odmietol kontakt so ňou a odkázal ju na svojho švagra a dal jej na neho telefónne číslo. Potom nadviazala komunikáciu s menovaným. Od neho zisťovala, aký má žalobca zdravotný stav a aká je situácia. Ľuďom, ktorí boli s ním, ponúkla byť, aby počas hospitalizácie žalobcu nemuseli platiť hotel. Dokonca žalobcovi ponúkla liečbu v ružomerskej nemocnici, čo odmietol, lebo sa chcel vrátiť do Č. Y.. Veľmi je jej ľúto, čo sa stalo.

10. Intervenient uviedol, že sa pripája v plnom rozsahu k prednesu právnej zástupkyne žalovanej. Má za to, že žalobca nepreukázal dôvody na priznanie nemajetkovej ujmy. V zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka primerané zadostučinenie žalobca obdržal a to vo forme právoplatného trestného rozsudku, ktorým bola žalovaná uznaná vinnou ako aj priznaním bolestného. Žalobca síce požiadal o priznanie náhrady škody vplyvom sťaženia spoločenského uplatnenia, predložil aj rôzne lekárske správy preukazujúce jeho zdravotný stav v súčasnej dobe, ale z týchto nevyplývalo, že existuje príčinná súvislosť medzi jeho súčasným zdravotným stavom a dopravnou nehodou, v zmysle ktorej utrpel trieštivú zlomeninu nohy. Posttraumatický psychický syndróm sa totiž odškodňuje v rámci sťaženia spoločenského uplatnenia, čo žalobca v čase podania žaloby nepreukázal. Priznali bolestné, ktoré bolo preukázané, ako aj náhradu škody vecnej a náklady liečenia.

11. V priebehu konania intervenient uviedol, že to, čo žalobca v rámci žaloby uplatnil titulom posttraumatickej stresovej poruchy, nepatrí do oblasti náhrady nemateriálnej ujmy, ale do oblasti odškodnenia titulom trvalých následkov, kedy intervenient uznal a priznal mu sumu 11 840,40 Eur titulom sťaženia spoločenského uplatnenia podľa položky č. XXX vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesňových situácií v hodnote XXX bodov. Tiež uznal položku č. XXXb obrna píšťalového nervu distálnej časti s postihnutím funkcie prstov za XXX bodov a položku č. 2XXa traumatická porucha tvárového nervu ľahkého stupňa za XXX bodov s tým, že v súčte teda intervenient plnil XXX bodov v hodnote jedného bodu, ktorý predstavuje za rok 2015 sumu 17,16 Eur, čo je spolu 11 840,40 Eur. Žalobca uplatňuje žalobu titulom § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Tvrdí, že s prihliadnutím k odškodneniu, ktoré mu bolo poskytnuté titulom škody na zdraví, straty na zárobku, bolestného a vecnej škody ako už aj titulom sťaženia spoločenského uplatnenia a tiež vzhľadom aj k tomu, že bolo žalobcovi poskytnuté aj dostatočné spoločenské odškodnenie tým, že došlo k odsúdeniu žalovanej v trestnom konaní, kedy žalovaná mu poskytla aj ospravedlnenie za svoje konanie, už nie sú dané dôvody na priznanie žalobného nároku v zmysle § 11 a nasl. OZ. Preto navrhuje žalobu zamietnuť. KOMUNÁLNA poisťovňa, a. s., vyplatila titulom sťaženia spoločenského uplatnenia 11 840,40 Eur, titulom bolestného 4 548,-Eur, liečebné náklady boli vyplatené vo výške 324,81 Eur a tiež bola vyplatená vecná škoda v sume 100 949,-Kč v súvislosti so škodou na motorke žalobcu a tiež suma 14 286,-Kč ako náhrada vecnej škody v súvislosti s poškodením oblečenia, telefónu a iné. Zdôrazňuje, že mnohé skutkové tvrdenia žalobcu boli v konaní vyvrátené a tiež je zrejme, že žalobca uplatňuje podanou žalobou také nároky, ktoré nepatria do sféry žaloby o nemajetkovú ujmu. Do tej patrí strata radosti z využívania voľného času formou koníčku, ktorý bol žalobcovou vášňou, teda jazda na motorke a s tým spojené skutočnosti. V tejto súvislosti intervenient má za to, že tento nárok žalobcu preukázaný nebol. Navyše vzhľadom aj k výške odškodnenia, ktoré mu Komunálna poisťovňa poskytla a na ktorú žiada prihliadať vyplýva, že žalobca bol odškodnený skoro do výšky 20 000,-Eur, ktorá suma je vzhľadom k výške primeraná k tomu, koľko sa uplatňuje, prípadne

priznáva pozostalým v súvislosti s úmrtím blízkej osoby. Preto aj samotná žalobcom požadovaná výška náhrady je veľmi neštandardná a neprimeraná. Poukazuje aj na to, že pokiaľ by súd aj dospel k záveru, že došlo k nejakému zásahu do osobnej sféry žalobcu, boli mu poskytnuté aj viaceré zadostučinenia, ako je odsúdenie žalovanej v trestnom konaní, jej ospravedlnenie, resp. snaha riešiť vzniknutú situáciu a pomoc žalobcovi na mieste samom ako aj následne, kedy takúto pomoc neprijal sám žalobca. Zo všetkých týchto dôvodov má za to, že nárok žalobcu nie je dôvodný. V prípade, že by aj bol, súd s prihliadnutím na rôzne satisfakcie, ktoré žalobca už dostal navrhuje, že ak by súd aj priznal náhradu, tak len v symbolickej výške, ale v zásade navrhuje žalobu zamietnuť.

12. Súd vykonal vo veci dokazovanie prečítaním rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 2T/250/2013-241 zo dňa 23.1.2014, prepúšťacej správy Všeobecnej nemocnice s poliklinikou Lučenec n.o. zo dňa 30.6.2018 (č.l. 8), posudku o invalidite zo dňa 3.4.2014 (č.l. 9), Posudku o invalidite č. LPS/2015/3397-PY_CSSZ zo dňa 18.12.2018 (č.l. 12), prepúšťacej správy Nemocnice na Bulovce, ortopedická klinika, Praha 8 zo dňa 12.7.2013 (č.l. 13), správy Nemocnice na Bulovce, ortopedická klinika, Praha 8 zo dňa 17.7.2013 (č.l. 14), správy Nemocnice na Bulovce, ortopedická klinika, Praha 8 zo dňa 14.8.2013 (č.l. 15), lekárskej správy Nemocnice na Bulovce, ortopedická klinika, Praha 8 zo dňa 19.2.2014 (č.l. 17), lekárskej správy Nemocnice na Bulovce, ortopedická klinika, Praha 8 zo dňa 9.3.2014 (č.l. 18), lekárskej správy Nemocnice na Bulovce, ortopedická klinika, Praha 8 zo dňa 19.3.2014 (č.l. 19), lekárskej správy Nemocnice na Bulovce, ortopedická klinika, Praha 8 zo dňa 23.4.2014 (č.l. 20), prepúšťacej správy Nemocnice na Bulovce, ortopedická klinika, Praha 8 zo dňa 13.10.2014 (č.l. 21), lekárskej správy Nemocnice na Bulovce, ortopedická klinika, Praha 8 zo dňa 23.10.2014 (č.l. 22), lekárskej správy Nemocnice na Bulovce, ortopedická klinika, Praha 8 zo dňa 3.12.2014 (č.l. 23), lekárskej správy Nemocnice na Bulovce, ortopedická klinika, Praha 8 zo dňa 14.1.2015 (č.l. 24), lekárskej správy PP hospital Nemocnica Brandýs nad Labem zo dňa 19.5.2015 (č.l. 25), lekárskej správy Centrum zdravotnej péče Jirny zo dňa 25.5.2015 (č.l. 25), lekárskej správy Fakultní nemocnice Královské Vinohrady neurologická klinika zo dňa 12.6.2015 (č.l. 27), lekárskej správy JUDr. Q. S.Ž., psychiatrická ambulancia zo dňa 22.5.2015 (č.l. 35), kópie sms (č.l. 63-68), lekárskej správy Centra zdravotnej péče Jirny zo dňa 2.8.2016 (č.l. 77), lekárskej správy JUDr. Q. S., psychiatrická ambulancia zo dňa 9.8.2016 (č.l. 104), kópie e-mailovej správy zo dňa 8.3.2018 odosielateľa X. manažéra pobočkovej siete invia.cz adresovanej žalovanej U. U.Č. (č.l. 223), kópie inzerátu zo dňa 20.2.2018 (č.l. 227), fotokópie komunikácie zo dňa 21.10.2014 (č.l. 228), komunikácie na stránke www.motorkari.cz <<http://www.motorkari.cz>> zo dňa 28.12.2017 (č.l. 231), kópie screenshotu (č.l. 233), Odborného vyjadrenia MUDr. Q. O. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia pod č. 16/2017 (č.l. 241-265), objednávky Milcon servis, a.s., Praha 10 (č.l. 330), fotokópie mapy trasy Brandýs nad Labem Stará Boleslav - Brandýs nad Labem Lhotecká, (č.l. 331), fotokópie mapy (č.l. 332), priznania dane z príjmu fyzických osôb žalobcu za rok 2017 (č.l.333), čestného prehlásenia X. Č. (č.l. 336), čestného prehlásenia X. H., rod. Z. (sestry žalobcu, č.l. 337), výsluchom svedkov B. H. (č.l. 151-154), V. J. (č.l. 165-166), E. B. (č.l. 165-166), Q. O.I.Z. (č.l. 391-393) a zistil tento skutkový stav:

13. Rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 2T/250/2013-241 zo dňa 23.1.2014, ktorý sa stal právoplatným dňa 23.1.2014 bola žalovaná v trestnom konaní v postavení obvinenej uznaná za vinnú, že dňa 30.6.2013 asi o 15:27 hod. v katastrálnom území obce Lovinobaňa viedla motorového vozidla zn. Mini, e.č.: J., pričom pri vychádzaní na cestu č. I/50 v kilometri 278/30 z odstavnej plochy zastávky autobusu nachádzajúcej sa vpravo v smere jazdy na Zvolen sa plne nevenovala vedeniu vozidla a nesledovala situáciu v cestnej premávke a bez zapnutia ukazovateľa o smere zmeny jazdy začala vykonávať úkon vychádzania na cestu a následne prechádzania na cestu vľavo na protiahlé parkovisko v okamihu, kedy vzhľadom k rýchlosti a vzdialenosti po ceste č. I/50 idúceho motocykla zn. Yamaha, e.č.: XSBXXX vedeného B. Z., v smere od Lučenca na Zvolen, tomuto vytvorila náhlu prekážku, v dôsledku čoho došlo k zrážke vozidiel a následnému pádu B. Z. na vozovku, pričom tento pri nehode utrpel zranenia, a to trieštivú zlomeninu ľavej píšťaľy a ľavej ihlice, ktoré si u neho vyžiadali dobu liečby a PN nad 42 dní, ktorá doposiaľ trvá (v čase vyhlásenia rozsudku) a takým konaním obvinená porušila ustanovenia § 3 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 4 písm. c), § 23 ods. 5 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších zmien a doplnkov, teda inému z nedbanlivosti spôsobila ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchala závažnejším spôsobom konania a tým spáchala prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona.

14. Z prepúšťacej správy Všeobecnej nemocnice s poliklinikou Lučenec n.o. zo dňa 30.6.2018 (č.l. 8) vyplýva, že pacient B. Z. bol dovezený leteckou záchranou službou z dôvodu, že narazil motorkou

do osobného vozidla, v bezvedomí nebol, na okolnosti si pamätal. Podľa RTG sa jedná o trieštivú zlomeninu diafýzy tíbie a proximálnej fibuly. Pacient bol prijatý za účelom operačného riešenia. V časti anamnézy pacient uvádza diabetes mellitus na inzulíne, neuropatia, predchádzajúce operácia - úrazy, a to zlomenina pately vpravo, zlomenia V metakarpu pravej ruky.

15. Z posudku o invalidite zo dňa 3.4.2014 (č.l. 9) posudkovej lekárky MUDr. A. P.Č., OSSZ Praha - východ vyplýva, že u posudzovaného B. Z. sa jedná skutkovo o stav po úraze na motocykli zo dňa 30.6.2013 po zrážke s osobným automobilom, kedy utrpel posudzovaný komplikovanú fraktúru ľavej holene s vykonaním repozície osteosyntéza dňa 19.2.2014 uvedený stav dobrý občas sa podlomí koleno lokálne kľudný nález, RTG dobré postavenie, zvyšovať záťaž posilovať stehenné svalstvo na záťaž ortéza je možná prítomnosť chronickej instability kolena k extrakcii kovov na 9/2014, bolesti zhoršené v 3/2014, pocity nestability ľavého kolena koleno podľa ortopedického nálezu zo dňa 9.3.2014 je s výrazným opuchom naplnené mierna vyklivosť, bolestivosť nerelaxuje, obtiažne vyšetriteľné pre bolesť doporučená chôdza o dvoch barlách bez záťaže punkcia 100 ml krvi, plánovaná plastika väzov a vyňatie kovov možné predpokladať stabilizáciu stavu po výkonoch a rehabilitácia do konca roku 2015, posudzovanému bola situácia vysvetlená. Posudok o invalidite taktiež uvádza diabetes mellitus druhého typu liečený od roku 2005 zahájená terapia inzulínom, polyneuropatia na podklade diabetu začínajú a iba senzitivného typu, v lete 2013 hospitalizovaný na internom oddelení v Brandýse pre dekompenzáciu diabetu, úpravy a titrovanie inzulínu glykovaný hemoglobín je neuspokojivý navrhuje sa sprísniť diéta. Posudok taktiež uvádza dyspláziu hrtanu funkčne sa prejavujúcu chrapot, antibiotiká s čiastočným efektom, polyp hlasivky z ORL kliniky doporučené nefajčiť, doporučené dňa 12.6.2013 (pred úrazom) ukončiť okamžite prácu zvärača hliníku vo veľmi agresívnom prostredí rizikovým pre toto ochorenie.

16. Výsledok posudku o invalidite zo dňa 3.4.2014 vo vzťahu k posúdeniu zdravotného stavu posudzovaného a miery poklesu pracovnej schopnosti uvádza:

1. jedná sa o dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav,
2. je invalidný podľa § 39 ods. 1 zákona č.155/1995 Sb. jedná sa o invaliditu prvého stupňa podľa § 39 ods. 2 písm. a) citovaného zákona z dôvodu dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu poklesla jeho pracovná schopnosť o 35 % v súvislosti s úrazom zo dňa 30.6.2013,
3. deň vzniku invalidity 26.3.2014,
4. posudzovaný je schopný po vzniku invalidity prvého stupňa vykonávať sústavnú zárobkovú činnosť len s podstatne menšími nárokmi na telesné schopnosti.

Posudkové zhodnotenie: jedná sa o dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav, ktorého rozhodujúcou príčinou je stanovený stav po úraze ľavého predkolenia zo dňa 30.6.2013 pri motocyklovej nehode, teraz došlo k zhoršeniu klinického nálezu na ľavom kolennom kĺbe s jeho destabilizáciou, je plánované vyňatie kovov a plastika väzov na rok 2014/2015, predpoklad je doteraz úľavové zamestnanie, posudzovaný si uľahčuje pri chôdzi barlami. Hodnotené ako stredne ťažké postihnutie končatiny po úraze a zlomenine, s obmedzením funkcie končatiny, s obmedzením aktivít náleží miera poklesu pracovnej schopnosti 30-35 % (porovnateľne značná nestabilita kolenného kĺbu s oporou a kompenzačnými pomôckami). V rámci tohto rozmedzia vzhľadom k profesii a nutnosti rekvalifikácie zvolená teraz hranica 35 % dočasným spôsobom po ďalšom zahojení stavu u iba 40-ročného muža, stav odpovedá prvému stupňu invalidity a ďalšia kontrola s predpokladom stabilizácie stavu je stanovená na 31.12.2015.

17. Posudkom o invalidite č. LPS/2015/3397-PY_CSSZ posudzovaného B. Z. (č.l. 12) zo dňa 18.12.2015 vyplýva, že podľa posudkového zhodnotenia neurológa (správa z 5.11.2015) paréza ľavej dolnej končatiny so subjektívnym zhoršením, pravá dolná končatina s uspokojivým stavom. Ortopedická kontrola nedokladovaná, predpokladá sa stabilizácia nálezu na I. kolennom kĺbe objektívny nález pri konaní dolnej končatiny bez opuchov, chôdza naznačene peroneálna vpravo svalová sila na dolných končatinách primeraná. Ľavý kolenný kĺb s plnou hybnosťou a dostatočnou stabilitou.

18. Z prepúšťacej správy Nemocnice na Bulovce, ortopedická klinika, Praha 8 zo dňa 12.7.2013 (č.l. 13) vyplýva, že žalobca B. Z. bol hospitalizovaný od 2.7.2013 do 12.7.2013 za účelom operačného riešenia stavu po nehode na motocykli. Operácia i pooperačný priebeh bez komplikácií, pacient bol preložený do domáceho liečenia.

19. Zo správy Nemocnice na Bulovce, ortopedická klinika, Praha 8 (č.l. 14) zo dňa 17.7.2013, kedy bolo vykonané ambulantné vyšetrenie na následky zlomenín dolnej končatiny objektívny nález uvádza,

že lokalita je kľudná, primeraný opuch, vyšetrenie RTG - postavenie uspokojivé, stehy vyňaté, naďalej rovnaký režim v ortéze, kontrola za dva týždne a RTG.

20. Zo správy Nemocnice na Bulovce, ortopedická klinika, Praha 8 (č.l. 15) zo dňa 14.8.2013 z objektívneho nálezu vyplýva, že lokalita kľudná, osove správne, koleno s miernou náplňou, periférne mierny opuch, inak hojenie v dobrom postavení, kontrola 2.10.2013.

21. Z lekárskej správy Nemocnice na Bulovce, ortopedická klinika, Praha 8 (č.l. 17) zo dňa 19.2.2014 vyplýva, že lokálne kľudné, kĺb bez náplne, podľa RTG zhojené v dobrom postavení, doporučené naďalej zvyšovať záťaž, posilňovať stehenné svalstvo.

22. Z lekárskej správy Nemocnice na Bulovce, ortopedická klinika, Praha 8 (č.l. 18) zo dňa 9.3.2014 vyplýva z objektívneho nálezu koleno s výrazným opuchom, výrazne naplnené, mierny výkyv, ale bolestivosť nerelaxuje, obtiažne vyšetriteľné, punkcia 100 ml krvi s miernou prímiesou tkvu, RTG nález stacionárny bez nových traumatických zmien, doporučená ortéza, chôdza o barlách bez zťaže elastika, chladit'.

23. Z lekárskej správy Nemocnice na Bulovce, ortopedická klinika, Praha 8 (č.l. 19) zo dňa 19.3.2014 vyplýva, že stav sa subjektívne zlepšuje pobolieva, objektívne mierna náplň periférna vyklavosť doporučené len šetrne rozcvičovať kontrola po 6 týždňoch od úrazu eventuálne RTG a urýchlená extrakcia kovov.

24. Z lekárskej správy Nemocnice na Bulovce, ortopedická klinika, Praha 8 (č.l. 20) zo dňa 23.4.2014 vyplýva, že subjektívne zlepšenie, chodí s ortézou - návlekom, objektívne koleno kľudné bez náplne, predozadná nestabilita podľa RTG zlomenina dobre zahojená, doporučené naďalej zvyšovať záťaž posilňovať stehenné svalstvo na záťaž používať ortézu k extrakcii kovov koncom augusta 2014.

25. Z prepúšťacej správy Nemocnice na Bulovce, ortopedická klinika, Praha 8 (č.l. 21) zo dňa 13.10.2014 vyplýva, že pacient Vladimír Hanek bol hospitalizovaný od 8.10.2014 do 14.10.2014 za účelom operácie diagnosticky konštatovaná chronická nestabilita kolena.

26. Z lekárskej správy Nemocnice na Bulovce, ortopedická klinika, Praha 8 (č.l. 22) zo dňa 23.10.2014 vyplýva, že kontrola po 14 dňoch od extrakcie materiálu, doporučené nosenie ortézy, kľudový režim, nezaťažovať, v prípade obiaží kontrola skôr.

27. Z lekárskej správy Nemocnice na Bulovce, ortopedická klinika, Praha 8 (č.l. 23) zo dňa 3.12.2014 vyplýva, že objektívny nález po extrakcii stehov 14 dní reakcia na podkožné stehy lokálny zápal na vnútornej strane tibie, doporučené nosiť ortézu na ľavé koleno, posilňovať stehenný sval, rotoped, plávanie po zhojení jazvy

28. Z lekárskej správy Nemocnice na Bulovce, ortopedická klinika, Praha 8 (č.l. 24) zo dňa 14.1.2015 vyplýva objektívne pohyb v kolene voľný, extenzia plná, jazva kľudná bez infektu, oproti poslednej kontrole zlepšenie stavu.

29. Z lekárskej správy PP hospital Nemocnica Brandýs nad Labem zo dňa 19.5.2015 (č.l. 25) z objektívneho nálezu vyplýva, že chôdza vľavo mierne odvíja chodilo na ľavá dolná končatina sa obtiažne postaví na špičku a na pätu.

30. Z lekárskej správy Centrum zdravotnej péče Jirmy zo dňa 25.5.2015 (č.l. 26) vyplýva, že záver nedoporučuje preťažovanie dolných končatín najmä dlhším státím a chôdzou vzhľadom k poruche nervu, vhodný kratší úväzok, pacient v trvale neurologickej opatere doposiaľ.

31. Z lekárskej správy Fakultní nemocnice Královské Vinohrady neurologická klinika zo dňa 12.6.2015 (č.l. 27) vyplýva objektívny nález dolné končatiny svalová sila na lehátku a vo všetkých segmentoch v norme, na päty a špičky sa postaví, trep zvláda, diagnóza poškodenie postranného podkolenného nervu.

32. Z lekárskej správy JUDr. Q. S., psychiatrická ambulancia zo dňa 22.5.2015 (č.l. 35) vyplýva, že pacient bol vyšetrený v roku 2014 v ambulancii so záverom F43.1 posttraumatická stresová porucha a

od tej doby sa nachádza v starostlivosti psychiatrickej ambulancie, dochádza na kontroly. Pacient bol v júni 2013 vážne zranený pri páde z motorky po strete s automobilom iného vodiča, utrpel vážny úraz ľavej dolnej končatiny a s trvalými následkami, psychicky a zdekompensoval. Pacient trpí opakovaným znovuprežívaním traumatu v podobe živých spomienok a snov, vyhýba sa činnostiam a situáciám pripomínajúcim traumatu, nie je schopný jazdy na motorke napriek tomu, že to bola jeho veľká láska a venoval sa motorkám od mladosti. Vyhýba sa miestam s väčšou premávkou, robí mu problém aj jazda autom. Na motorku nie je schopný znova sa posadiť, je trvale podráždený, depresívne ladený, zvýšene úzkostlivý, prepadá stavom beznádeje, horšie sa koncentruje, trpí nadmernou ľakovou reaktivitou na automobilovú premávku (napr. keď ide aj ako spolujazdec). Nemôže chodiť na dlhšie vzdialenosti, športovať, vykonávať ťažšie práce, vďaka súčasným problémom nemôže vykonávať svoje pôvodné zamestnanie na plný úväzok, u pacienta sú rozvinuté príznaky posttraumatickej stresovej poruchy.

33. Z kópie sms (č.l. 63-68) vyplýva, že žalovaná sa aktívne zaujímala o zdravotný stav žalobcu po dopravnej nehode tak, ako to vyplýva z sms z 1.7.2013, 27.7.2013, 31.7.2013, 15.10.2013, najmä zo správy zo dňa 1.7.2013 je zrejmé, že žalovaná mala záujem sa stretnúť so žalobcom, komunikovala s jeho švagrom B., zo správ vyplýva, že žalobca nemal záujem sa so žalovanou stretnúť ani sa s ňou kontaktovať.

34. Z lekárskej správy Centra zdravotnej péče Jirny zo dňa 2.8.2016 (č.l. 77) vyplýva, že je tu jasná súvislosť medzi žalobcovými problémami a úrazom z júna 2013 - autonehoda a následným chirurgickým riešením úrazového terénu.

35. Z lekárskej správy JUDr. Q. S., psychiatrická ambulancia zo dňa 9.8.2016 (č.l. 104) vyplýva, že pacient bol vyšetrený v roku 2014 v ambulancii so záverom F43.1 posttraumatická stresová porucha a od tej doby sa nachádza v starostlivosti psychiatrickej ambulancie, dochádza na kontroly. Pacient bol v júni 2013 vážne zranený pri páde z motorky po strete s automobilom iného vodiča, utrpel vážny úraz ľavej dolnej končatiny a s trvalými následkami, psychicky a zdekompensoval. Pacient trpí opakovaným znovuprežívaním traumatu v podobe živých spomienok a snov, vyhýba sa činnostiam a situáciám pripomínajúcim traumatu, nie je schopný jazdy na motorke napriek tomu, že to bola jeho veľká láska a venoval sa motorkám od mladosti. Vyhýba sa miestam s väčšou premávkou, robí mu problém aj jazda autom. Na motorku nie je schopný znova sa posadiť, je trvale podráždený, depresívne ladený, zvýšene úzkostlivý, prepadá stavom beznádeje, horšie sa koncentruje, trpí nadmernou ľakovou reaktivitou na automobilovú premávku (napr. keď ide aj ako spolujazdec). Nemôže chodiť na dlhšie vzdialenosti, športovať, vykonávať ťažšie práce, vďaka súčasným problémom nemôže vykonávať svoje pôvodné zamestnanie na plný úväzok, u pacienta sú rozvinuté príznaky posttraumatickej stresovej poruchy.

36. Z výpovede svedka B. H. (švagor žalobcu; č.l. 151-154) zo dňa 13.10.2017 vyplýva, že pred 4 rokmi mal švagor pán Z. ako motorkár, keď bol na výlete dopravnú nehodu v Lučenci, zrazilo ho auto. Svedkova manželka mala strach, aby to tam sám zvládol, preto tam svedka poslala, aby niekto s ním bol. Keď svedok prišiel do nemocnice, bol švagor už po vyšetrení, ale nemohol ísť na operáciu, pretože v nemocnici nemali veľkosť železa nutného pre jeho operáciu. Zranenie, ktoré švagor utrpel nemožno opraviť, má poškodený nejaký križový väz na nohe a mal porušené nervy. Podľa lekárov sa to nedá vyriešiť. V súčasnej dobe švagor (žalobca) býva u svedka v dome a s manželkou mu pomáhajú, pretože manželka po autonehode sa so žalobcom rozviedla. Švagor je invalidný dôchodca, v súčasnej dobe na motorke nejazdí, bojí sa aj v aute. Dá sa povedať, že mu to zničilo život. Svedok uviedol, že žalovanú pani U.Č. pozná z kontaktu, ktorý s ňou mal v nemocnici, kde s ňou hovoril. Žalobca nechcel so žalovanou hovoriť, bol v šoku, bolelo ho to. Pani U. sa svedkovi ospravedľovala. Druhý deň z nemocnice odišli, nechal švagra previesť na Bulovku, kde potrebný materiál na operáciu mali. Pani U. na svedka mala kontakt, chcela sa na švagra pýtať ako je na tom, on s ňou však nechcel hovoriť, bol po tej nehode nahnevaný, bolelo ho to. Asi 3 mesiace z tohto dôvodu volala svedkovi opätovne pani U., navrhovala nejakú pomoc, navrhovala, že nechá operovať švagra v Ružomberku, ale toto švagor odmietol. Keď to trvalo asi 3 mesiace, hovoril o tom s manželkou a na základe toho jej povedal, aby mu už žalovaná nevolala, ale nech sa priamo spojí so švagrom. Pani U. volala svedkovi zhruba 3 mesiace po nehode, od tej doby s ňou už v kontakte nebol. Pri kontakte s pani U., táto sa ospravedľovala za nehodu, navrhovala operáciu v Ružomberku, čo však švagor nechcel prijať, chcel ísť do Čiech, keď vedel, že má tam možnosť operácie ihneď. Svedok mal za to, že žalovaná ľútosť prejavila, mala strach, nevedela čo ju čaká, uznala, že to bola jej vina, pričom žalobca spočiatku so žalovanou nechcel ani komunikovať, bol nahnevaný, utlmený liekmi, mal silné bolesti. Žalovaná si so svedkom vymenila telefóny, volala jemu a

tvrdila, že švagor jej to neberie, ale či mu skutočne volala, to svedok nevie. K osobe žalobcu sa svedok vyjadril, že tento je invalidný dôchodca, príležitostne pracuje ako osoba samostatne zárobkovo činná, jedná sa o dočasné práce, z tohto dôvodu opravuje, keď niekto niečo potrebuje, nabrusí korčule, náradie, vyrába šrouby a pod. Svedok uviedol, že žalobca chodí a vypadá normálne, ale napr. sa mu nečakane podlomí noha, podľa lekárov sa to už nedá opraviť a necíti sa ani na vedenie auta. Z tohto dôvodu nie je schopný jazdiť na väčšie vzdialenosti, jazdí len na krátkych cestách, keď potrebuje niečo zariadiť alebo vyrobiť. Zhruba pol roka vôbec švagor nechodil, museli ho všade voziť, chodili s ním na vyšetrenia na Bulovku, následne rok, možno aj viac chodil o barlách, s ortézou, absolvoval stále nejaké vyšetrenia a podľa svedka lekári uviedli, že to vypadá tak, že sa bude musieť zmieriť s tým, že sa to operovať a opraviť nedá. Svedok uviedol, že švagor od tej doby nejazdí na motorke, má z toho strach, nechce jazdiť ani autom na väčšiu vzdialenosť. Svedok má za to, že už nie je taký aký švagor býval, lekári hovorili, že má nejakú traumu po nehode. K rozvodu žalobcu svedok uviedol, že k nemu došlo po predmetnej nehode, ale nevie či to s ňou nejako súviselo, skôr má za to, že to nesúviselo, ale nehoda život žalobcu rozhodne ovplyvnila. Švagor prišiel o prácu, nemôže mať plnohodnotné zamestnanie, nikto ho s tou nohou nechce zamestnať natrvalo s ohľadom na jeho pretrvávajúce potiaže. Jeho život sa zmenil i v tom smere, že dlhú dobu nechodil, potom chodil o barlách, nemohol vôbec robiť veci, ktoré robil predtým, športovať, nelyžuje napriek tomu, že predtým lyžoval, nekorčuľuje. Svedok má teda za to, že následky nehody žalobcu ovplyvnili.

37. Zo svedeckej výpovede svedka V. J. zo dňa 13.10.2017 (č.l. 165-166) vyplýva, že v čase dopravnej nehody bol spolu s pánom Veselým navštíviť pána Z. v nemocnici, viac-menej je to už dávno, preto si to presne nepamätá, ale v tej dobe bola v nemocnici taktiež zistiť zdravotný stav aj pani U.. Na otázku či pani U. prejavila ľútosť nad následkom dopravnej nehody svedok uviedol, že nemôže to presne uviesť, pretože všetci boli v šoku, aj pani U. ako vodička pri tej dopravnej nehode, ľútosť zrejme prejavila, pretože nehodu zavinila. Svedok uviedol, že žalobca, ktorého nehoda bola pomerne vážna mal zlomeninu nohy a bezprostredne po nehode komunikoval zrejme len s lekárom, pretože bol v šoku. Svedok sa nevedel vyjadriť k tomu či žalobca komunikoval aj s pani U.. Svedok uviedol, že v súčasnosti pán Z. žije v Brandýse nad Labem a svedok v Prahe, tým pádom sa schádzajú minimálne, napr. dvakrát ročne, preto o ňom žiadne informácie nemá, napr. o jeho zdravotnom stave nevie a k pracovnej činnosti uvádza svedok, že pán Z. do práce chodí, zrejme niečo zvära ako prácu, ale nie je si istý o čo sa jedná. Svedok nemal vedomosť o zdravotných ani psychických problémoch žalobcu. Nevedel či pani U. disponovala telefonickým kontaktom na pána Z., vedel, že komunikovala so švagrom pána Z., takže predpokladá, že nejaký kontakt na neho mala. Svedok uviedol, že nie si je istý či práve dopravná nehoda ovplyvnila rodinný a súkromný život pána Z., ale vie o tom, že pán Z. sa rozviedol a zmenil zamestnanie, ale o iných zmenách nevie.

38. Z výpovede svedka E. B. dňa 13.10.2017 (č.l. 165-166) vyplýva, že v čase nehody sa stretol s pani U. len raz, keď bol pozrieť pána Z. v nemocnici, u neho na izbe sa žalovaná pani U. mihla, ale nič iného nevie. Na otázku či prejavila žalovaná pani U. ľútosť nad následkom dopravnej nehody svedok uviedol, že podľa neho áno, bolo jej z toho zle, prišla na miesto, zaujímala sa, pýtala sa ako je na tom celkove. Bol tam však chaos, všetci z toho boli v šoku. Svedok uviedol, že po dopravnej nehode žalobca nemal záujem komunikovať so žalovanou, bol rád, že sa prebral k vedomiu. Svedok však nevidel pani U.Č. komunikovať s pánom Z., takže sa nevie k tomu vyjadriť. K otázke či pán Z. vykonáva nejakú pracovnú činnosť svedok uviedol, že si myslí, že nejakú vykonáva, k zdravotným problémom a psychickým problémom uviedol, že vie o tom, že žalobca má stále problémy s nohou a kolenom, chodí po doktoroch, avšak pán Z. sa mu nezveruje o osobných veciach, je to človek, ktorý nerád dáva najavo emócie, takže o jeho psychickom stave svedok uvádza, že nevie presne čo sa mu hlavou preháňa a jeho psychický stav nemôže posúdiť. Svedok uviedol, že minimálne pol roka po dopravnej nehode bol z tejto nehody pán Z. zničený, pomerne hodne schudol, musel stále navštevovať lekárov, bolo to pre neho ťažké, pretože trpel už predtým cukrovkou, ďalej mal štyri deti a celkove sa svedkovi zdá, že po nehode z toho bol zničený. Svedok uviedol, že po dopravnej nehode si vymenil s pani U.Č. telefónne číslo, vymenili si tak dve-tri správy, kedy sa pani U. informovala o zdravotnom stave pána Z., potom komunikácia ustala. Svedok upresnil, že telefónne čísla si nevymenili s pani U. bezprostredne po dopravnej nehode, ale p výsluchu v Lučenci, kde sa stretli a podávali prvotné vysvetlenie k nehode. Svedok uviedol, že dopravná nehoda určite ovplyvnila žalobcu, pretože nemohol chodiť do práce, stratil zamestnanie, nebol pohyblivý. Svedok k zdravotnému stavu pána Z. doplnil, že po nehode má trvalé následky, kríva, ovplyvňuje ho zmena počasia, čo je vidieť, keď napr. vystupuje z auta atď.

39. Z kópie e-mailovej správy zo dňa 8.3.2018 (č.l. 223) odosielateľa X. A., manažéra pobočkovej siete invia.cz adresovanej žalovanej U. U. vyplýva, že logo Teta drogeria Invia.sk, ktoré je viditeľné na fotografií Kralupskej ulice Brandýs nad Labem, či toto bolo inštalované pred dátumom 30.6.2013 alebo po tomto dátume uvádza v odpovedi X. A., že to bolo najpozdejšie minuloročného leta čo tam inštalovali Alza box, t.j. z leta 2017. Logo je viditeľné na fotografiách predložených žalovanou stiahnutých z profilu hancuz100 (č.l. 244, 222).

40. Z kópie inzerátu zo dňa 20.2.2018 (č.l. 227) vyplýva inzerencia motocykla Yamaha FZ1N inzeraneta s kontaktom hancuz.v@seznam.cz <mailto:hancuz.v@seznam.cz>.

41. Z fotokópie komunikácie zo dňa 21.10.2014 (č.l. 228) vyplýva, že komunikujúci pod nickname hancuz, v tento deň o 10:37 hod. kladie otázku, že má problémy s prevodovkou ako radí 5 a dá sa trochu do ľahu, tak zaškrípu tam zuby a hneď vypadne, či sa to niekomu stalo.

42. Z komunikácie na stránke www.motorkari.cz <<http://www.motorkari.cz>> (č.l. 231) zo dňa 28.12.2017 vyplýva, že osoba pod nickname hancuz tohto dňa komunikovala s osobou pod nickname matheus ohľadom kúpy s tým, že súhlasí s kúpou vyobrazenej súčiastky.

43. Z kópie screenshotu (č.l. 233) vyplýva, že bolo pridané foto od hancuz100 dňa 17.5.2015 zobrazujúce motorkárske stretnutie, následne č.l. 234 video tohto stretnutia.

44. Z predložených CD nosičov žalovanou, ktorých záznam súd vykonal ich prehratím priamo na pojednávaní bolo zistené, že zaznamenané videá zobrazujú osobu na motorke identickej aká je vo vlastníctve žalobcu EČV: XSBXXX, osoba vodiča nie je opoznatelná, nakoľko má založenú motorkársku prilbu a oblečenú kombinézou. Na jednom z videí je zachytený žalobca v „civilnom“ oblečení (tričko, šortky) na nejakom neformálnom stretnutí pred naštartovaným motocyklom počúvac jeho zvuk pri zvyšujúcich sa otáčkach, pričom v pozadí hrá hudba.

45. Z Odborného vyjadrenia súdneho znalca MUDr. Q. O. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia pod č. 16/2017 zo dňa 9.3.2018 (č.l. 241-265) záveru vyplýva, že poškodený žalobca B. Z. utrpel dňa 30.6.2013 pri dopravnej nehode zranenia - trieštivú zlomeninu horného konca ľavej pľšťaly a trieštivú zlomeninu ľavej ihlice pod hlavičkou. Poškodený postúpil opakovaný operačný zákrok, a to dňa 6.7.2013 - repozíciu a fixáciu zlomeninu horného konca ľavej pľšťaly osteosyntetickým materiálom a dňa 9.10.2014 odstránenie osteosynstetického materiálu z ľavej pľšťaly. Poškodený mal prechodne po operácii naznačenú instalblitu a obmedzenú pohyblivosť ľavého kolena, krvavý výtok v kolene, opuch ľavého predkolenia, atrofiu - oslabenie svalstva ľavého stehna a poruchy citlivosti ľavého predkolenia a nohy v zmysle slabšej citlivosti, trpnutia, mravenčenia a pálenia ľavého predkolenia a nohy potvrdené neurologickým vyšetrením a opakovaným EMG vyšetrením bez motorického postihnutia ľavej dolnej končatiny, čiže poškodený môže plne hýbať v kolene, členku a prstoch ľavej dolnej končatiny, pretrvávajú u neho len poruchy citlivosti v zmysle hypestézie slabšia citlivosť a parestézie - mravenčenie ľavého predkolenia a nohy zapríčineného stredne ťažkým poškodením ľavého peroneálneho nervu, čiže lýtkového nervu senzitivnej zložke, čiže porucha citlivosti. Poškodený nechodil bezprostredne po úraze na rehabilitáciu, ale až po pozdejšom období po úraze aj to najskôr v dôsledku iných pridružených ochorení, ktoré nesúviseli vôbec so zranením poškodeného pri dopravnej nehode. Poúrazovo začal rehabilitovať ľavú dolnú končatinu až 14.11.2013, čo taktiež mohlo predĺžiť hojenie a ťažkosti poškodeného vzhľadom na slabosť svalstva ľavej dolnej končatiny s následnou nestabilitou v kolene a členku poškodeného. V dôsledku uvedených ťažkostí bol poškodený B. Z. na PN a zrejme po určitom čase od zranenia, keď ešte nebol ustálený jeho zdravotný stav a následky po zlomenine ľavého predkolenia, sa musel riešiť jeho stav invalidizáciou vzhľadom na tom, že už zrejme nemohol poberať nemocenské dávky, pričom ešte taktiež nemohol plnohodnotne pracovať. V dôsledku uvedeného bol poškodený B. Z. čiastočne invalidizovaný v dôsledku následkov zranení po dopravnej nehode zo dňa 30.6.2013, pričom v posudku o invalidite zo dňa 3.4.2014 bol poškodený poučený o potrebe ďalšej posudkovej kontrole po stabilizácii stavu do 31.12.2015. Pri ďalšej posudkovej kontrole zo dňa 18.12.2015 bol znovu prešetrený zdravotný stav poškodeného B. Z., pričom bolo konštatované, že ťažkosti poškodeného v dôsledku zranenia pri dopravnej nehode zo dňa 30.6.2013 boli stabilizované a pretrvávali len minimálne ťažkosti poškodeného v zmysle poruchy citlivosti ľavého predkolenia a nohy, pričom poškodený bol naďalej invalidizovaný, avšak už nie v dôsledku zranenia po dopravnej nehode, ale v dôsledku cukrovky - diabetes mellitus s komplikáciami - hypoglykémie opakované a

neurologické komplikácie pri cukrovke v zmysle diabetickej polyneuropatie dolných končatín čomu zodpovedá aj to, že pri prvej invalidizácii dňa 3.4.2014 bol hodnotený podľa kapitoly XV oddelenie B, položky 13B prílohy k vyhláške č. 359/2009 Sb. a pri invalidizácii zo dňa 16.12.2015 podľa kapitoly IV, položky 2C prílohy k tejto vyhláške. Pričom kapitoly XV oddelenie B, položka 13B uvádza funkčné postihnutie po zlomeninách kostí dolnej končatiny, kapitola IV, položka 2C vyhlášky uvádza diabetes mellitus. Zo zdravotnej dokumentácie poškodeného B. Z. vyplýva, že sa dlhodobo lieči na diabetes mellitus - cukrovka druhého typu na inzulíne, v zdravotnej dokumentácii poškodeného sú popisované komplikácie v zmysle periférnej polyneuropatie - čiže poškodenia nervov dolných končatín, ktoré väčšinou postihujú symetricky obidve dolné končatiny, avšak nedá sa úplne jednoznačne vylúčiť ani monopatia, čiže postihnutie jedného nervu ľavej dolnej končatiny poškodeného, ako to má aj poškodený, ktorý má potvrdenú periférnu léziu N. peroneus - lýtkového nervu s vysokou pravdepodobnosťou po úraze vzhľadom na to, že došlo k zlomenine ľavej ihlice poškodeného pod hlavičkou v mieste kde prechádza uvedený nerv a často dochádza k jeho poškodeniu, avšak nedá sa to úplne jednoznačne potvrdiť vzhľadom na periférnu neuropatiu poškodeného a ako komplikáciu cukrovky poškodeného, na ktorú sa dlhodobo lieči. Poškodený vie normálne hýbať v ľavej dolnej končatine a vôbec nie je funkčne postihnutá ľavá dolná končatina poškodeného, má len pocit mravenčenia predkolenia a nohy čo však môže byť zapríčinené aj v dôsledku komplikácie z cukrovky. Napriek tomu, že trvalé následky poškodeného a sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného B. Z. zo dňa 30.6.2013 po ustálení zdravotného stavu k 28.12.2015, keď bol vypracovaný posledný posudok o invalidite poškodeného sú minimálne, poškodený mal bezprostredne po dopravnej nehode aj prechodné výrazné ťažkosti v zmysle obmedzenej pohyblivosti ľavej dolnej končatiny, instability kolena, opuchu dolnej končatiny a iných prirodzených ťažkostí, ktoré súviseli so zlomeninou ľavého predkolenia poškodeného a jeho liečbou. Uvedené fyzické ťažkosti poškodeného - žalobcu sa však postupne ustálili a po ustálení jeho zdravotného stavu má poškodený len minimálne trvalé následky v zmysle poruchy citlivosti - mravenčenia dolnej končatiny, pričom sa nedá úplne jednoznačne vylúčiť, že tieto ťažkosti sú aj dôsledkom cukrovky poškodeného. Zo spisového materiálu a dokumentácie poškodeného B. Z. vyplýva, že po fyzickej stránke sú len minimálne trvalé následky - sťažené spoločenské uplatnenie v zmysle poruchy citlivosti ľavého predkolenia a nohy a novej jazvy po operáciách, ktoré ho však vôbec neovplyvňujú v jeho obvyklom spôsobe života. Psychické ťažkosti poškodeného B. Z.A.S. môžu byť v dôsledku chronických ochorení poškodeného, ale aj v dôsledku posttraumatickej stresovej poruchy poškodeného po dopravnej nehode. K trvalým následkom psychického charakteru sa však podľa znalca môže vyjadriť jedine znalec z odboru psychiatrie, nález neurochirurga, čo je z hľadiska úrazu a riešenia jeho následkov oveľa dôležitejší ako neurologický nález. Nepotvrzuje jednoznačne, že došlo k zraneniu ľavého lýtkového nervu poškodeného jednoznačne v dôsledku úrazu, ale len s väčšou pravdepodobnosťou, pretože k poškodeniu ľavého lýtkového nervu poškodeného mohlo dôjsť aj v dôsledku chronického ochorenia poškodeného či už aj pred úrazom, teda pred dopravnou nehodou dňa 30.6.2013.

46. Z objednávky Milcon servis, a.s., Praha 10 (č.l. 330) ako odberateľa dodávateľovi B. Z. zámečníctví zo dňa 1.3.2018 vyplýva objednávka zámočníckych prác podľa výkresov a zadania.

47. Z fotokópie mapy trasy Brandýs nad Labem Stará Boleslav - Brandýs nad Labem Lhotecká (č.l. 331) vyplýva, že dĺžka trasy je 4,2 km, trvanie 8 minút motorovým vozidlom, sídlo Milcon servis, a.s.

48. Z fotokópie mapy (č.l. 332) vyplýva, že vzdialenosť medzi Milkom servis, a.s., Brandýs nad Labem Lhotecká a obce Sojovice okres Mladá Boleslav je 7,8 km a trvanie 9 minút motorovým vozidlom.

49. Z priznania dane z príjmu fyzických osôb žalobcu za rok 2017 (č.l. 333) vyplýva, že žalobca priznal príjem, ktorý tvorí základ dane vo výške 94.614,- Kč.

50. Z čestného prehlásenia X. Č. (č.l. 336) vyplýva, že motorka zn. Yamaha, SP1SB424 odkedy bola dovezená zo Slovenska je garážovaná v priestoroch jeho trvalého bydliska, motorku má od opravy plne k užívaniu na základe ústnej dohody s pánom Z. za protislužbu poskytnutia pomoci, a to odvozu po vyšetreniach, rehabilitáciách, pričom ho vozí na rôzne preteky, zrazy, burzy, výstavy a pomáha mu so začlenením sa do spoločnosti a bežného života. S motorkou najazdil za 5 rokov cca 26500 km a je veľmi pravdepodobné, že na fotografiách a videách natočených v súvislosti s týmto motocyklom, motocykel riadi on, pretože s pánom Z. má približne rovnakú postavu a výšku. Od marca 2018 je motorka

na niekoľkých bazárových serveroch a inzerátoch na predaj, pretože pán Z. ju predáva z dôvodu nevyužitelnosti.

51. Z čestného prehlásenia X. H., rod. Z. (sestry žalobcu, čl. 337) vyplýva, že brat žije so svojím synom v jej dome v obci O. K. J., B. XXXX/XX - W. O. od doby keď bol prepustený z nemocnice po dopravnej nehode. Upravili im v dome samostatnú malú bytovú jednotku ako bezbariérový byt, pretože po operácii mal s mobilitou veľké problémy. Byva spoločne s rodičmi a jej rodinou, celkovo tam žije 8 osôb. Menovaná prehlasuje, že vie, že brat pracuje od roku 2016 ako osoba samostatne zárobkovo činná, vykonáva drobné zámočnícke práce, prevažne individuálne zákazky podľa výkresovej dokumentácie alebo drobné opravy strojov a strojných súčastí, mimo iné vie, že pracuje aj pre spoločnosť Milcon servis, a.s. - provozovna Stará Boleslav. Pokiaľ sa týka o túto prevádzku, táto je vzdialená približne 4 km, brat využíva MHD alebo pri daždi a nepriazni počasia jazdí autom, v lete na bicykli. Jazdu bicyklom mu lekári doporučujú ako trvalú rehabilitáciu. Motorku po nehode nechal opraviť a sprevádzkovať, doma ju nemajú, ale u kamaráta X. Č.. Majú medzi sebou dohodu, že ju má k dispozícii. Kamaráti z motorkárskeho prostredia ho berú na rôzne akcie, snažia sa ho stále pozývať. Ona osobne ho na motorke od nehody nevidela. Zo zdravotným stavom žalobcu je plne oboznámená, vidí z neho strach z hustoty a vyššej frekvencie premávky, dodnes s ním alebo s jeho synom niekto z nich, keď je to potreba, jazdia na dlhšie vzdialenosti, napr. do Prahy k lekárovi a pod. a on je iba spolujazdec.

52. Súd vykonal dôkaz výsluchom Q. O.I.Z., z ktorého boli zistené vyššie uvedené skutočnosti. Predmetný dôkaz výsluchom svedka namietol žalobca s tým, že sa jedná o dôkaz nezákonný, ktorý by súd nemal vykonať a naň prihliadať. V súvislosti so svedeckou výpoveďou svedka Q. O.I.Z. v praxi vyvstáva otázka či sa jedná o nezákonne získaný dôkaz, teda či pri získaní tohto dôkazu došlo k porušeniu zákona, konkrétne či došlo k porušeniu práva na ochranu osobnosti žalobcu v zmysle § 11 a nasl. OZ nelegálnym sledovaním, prípadne nahrávaním žalobcu, ako aj osobným rozhovorom svedka s žalobcom predstierajúc, že svedok je záujemca o kúpu. Pri zodpovedaní vyššie uloženej otázky je potrebné v prvom rade vychádzať zo základných princípov civilného procesu, a to konkrétne článku 16 CSP, ktorý v odseku 1 upravuje princíp legality nasledovne: „Súd postupuje a rozhoduje v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi pri zohľadnení ich vzájomného vzťahu a v súlade so základnými princípmi tohto zákona.“. Vo všeobecnosti teda platí pravidlo, že súd v konaní postupuje v súlade so zákonom, čo znamená, že nezákonne získaný dôkaz je v konaní pred súdom právne neúčinný - na takéto dôkazy sa hľadá ako-keby vôbec neboli uplatnené. V zmysle článku 16, odsek 2 CSP však je obsiahnutá výnimka z vyššie uvedeného pravidla: „Súd pri prejednávaní a rozhodovaní veci nezohľadňuje skutočnosti a dôkazy, ktoré boli získané v rozpore so zákonom, ibaže vykonanie dôkazu získaného v rozpore so zákonom je odôvodnené uplatnením čl. 3 ods. 1.“. Celkom výnimočne tak môže súd postupovať v rozpore s princípom legality a vykonať aj nezákonne získaný dôkaz, a to vtedy, ak je právo protistrany ústavnokomfortne posúdené ako v konkrétnom prípade silnejšie právo než porušené právo toho na koho úkor sa právo vykonáva - prejde teda testom proporcionality vzájomne kolidujúcich ústavných práv. Výpoveď svedka ako takého je legálnym dôkazným prostriedkom upraveným v civilnom sporovom konaní. Výsluch svedka ako taký preto nemôže byť nezákonným dôkazom, avšak obsah svedeckej výpovede, ktorý je svedkom reprodukován môže byť výsledkom inej jeho predchádzajúcej činnosti v rozpore so zákonom. Svedok Q. O.I.Z. reprodukoval skutočnosti, o ktorých vedomosť získal ako súkromný detektív v Českej republike. Legislatívne postavenie súkromného detektíva v Českej republike je upravené zákonnými limitmi Ústavy Českej republiky, článku 2, odsek 2, článku 4, v listine základných práv a slobôd v hlave 2., predovšetkým článku 7 - Právo na nedotknuteľnosť osoby a jej majetku, v článku 8 - Právo na osobnú slobodu každého jedinca a článok 9 - Právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, povesti a dobrého mena, článok 10 - Nedotknuteľnosť obydlia, článok 11 - Právo na ochranu vlastníctva, súkromného majetku, článok 17 - Právo na slobodu prejavu a právo na informácie. Rovnako činnosť súkromných detektívov upravuje živnostenský zákon, t.j. č. 455/1991 Sb. v rozsahu koncesovaných živností v samostatnej prílohe č. 3, a to 1. ostraha majetku a osôb, 2. služby súkromných detektívov, 3. poskytovanie technických služieb ochrany majetku a osôb. Obsah pracovnej náplne služby súkromných detektívov je ďalej vymedzený v prílohe č. 3 nariadenia vlády č. 278/2008 Sb., kde sa konkrétne uvádza: „Služby spojené s hľadaním majetku a osôb so zisťovaním skutočností, ktoré môžu slúžiť ako dôkazné prostriedky, získavanie informácií týkajúcich sa fyzických alebo právnických osôb alebo ich majetkových pomerov, získavanie informácií v súlade s vymáhaním pohľadávok, vyhľadávaním protiprávných konaní ohrozujúcich obchodné tajomstvo a s tým súvisiaci zber dát a ich vyhodnocovanie.“. Zákonné limity služieb súkromného detektíva určuje Trestný zákon a Trestný poriadok, Občiansky zákonník (zákon č. 89/2012 Sb.), najmä § 14 a §§ 81 až 90 citovaného

zákona. V súčasnej dobe neexistuje v Českej republike žiadna legislatíva, ktorá by konkrétne upravovala oblasť výkonu a poskytovanie SBS. Je teda otázkou, či informácie, ktoré svedok Q. O. reprodukoval vo svojej svedeckej výpovedi, získal ako súkromný detektív legálnym postupom. V prvom rade svedok uvádzal skutočnosti a reprodukoval stretnutie s žalobcom B. Z., ohľadom kúpy jeho motocykla. Podľa názoru súdu svedok žiadnu zákonnú povinnosť neporušil, rovnako ani neporušil žiadne právo žalobcu na ochranu jeho osoby, súkromia, obydli a pod. Odhliadnuc od toho, že svedok sa vydával za bežného záujemcu, jednalo sa teda z jeho strany o určitú fabuláciu, avšak žalobcu navštívil ako bežný občan, ako ktokoľvek iný kto by mohol mať o kúpu motocykla záujem, v tomto smere žalobca s ním dobrovoľne viedol rozhovor, uvádzal mu rôzne skutočnosti bez toho, že by svedok nejakým spôsobom jeho osobnosť atakoval a niektoré z jeho osobnostných práv porušoval. V tomto smere preto svedeckú výpoveď Q. O.I.Z. súd hodnotí ako legálnu, nejedná sa o nezákonne získaný dôkaz. Iná situácia je ohľadom činnosti svedka Q. O.I.Z. pri sledovaní žalobcu, kde svedok mal aktívne sledovať žalobcov dom, monitorovať jeho cestu do zamestnania, resp. jeho trvalý pobyt a miesto kde sa zdržiaval. Operatívno-pátracia činnosť je zásadne zverená silovým zložkám štátu (polícia, tajná služba, vojenské spravodajstvo a pod.) a podlieha prísny kontrolným mechanizmom. Nie je prípustné, aby občan, nakoľko súkromný detektív v Českej republike z hľadiska jeho právomocí nemá vyšší rozsah právomocí ako tzv. „obyčajný človek“, preto nie je prípustné, aby došlo k sledovaniu občana občanom a zadovážovaniu si informácií o ňom, toľž nie fotografického materiálu, zaobstarávaní si videozáznamov, robenia si poznámok ohľadom jeho denných návykov, pracovnej cesty a pod. Z tohto ohľadu preto dôkaz v časti výpovede svedka Q. O.I.Z. ohľadom sledovania žalobcu je potrebné hodnotiť ako svedeckú výpoveď, ktorá bola získaná nezákonne. S poukazom na čl. 16, odsek 1, 2 je v zmysle slovenského právneho poriadku možné s odôvodnením uplatnenia čl. 3, odsek 1 CSP, tak ako to bolo uvedené vyššie. Test proporcionality v tomto zmysle je trojstupňový a zahŕňa posúdenie vhodnosti, potrebnosti a primeranosti zásahu do práv protistrany. Pri posudzovaní vhodnosti sa skúma, či je navrhovaný dôkaz spôsobilý (vhodný) na zistenie skutočnosti, ktorá je predmetom dokazovania. Ak súd zistí, že navrhovaný dôkaz vôbec nie je spôsobilý na preukázanie tvrdených skutočností, vykonanie takéhoto dôkazu nepripustí. Súd síce dôkaz vykonal výsluchom, avšak v ďalšom konaní nemusí zohľadniť skutočnosti, ktoré z takého dôkazu eventuálne vyplynú. Pri posudzovaní skutočností, ktoré vyplynuli z tohto dôkazu, t.j. skutočností ohľadom pracovných návykov, cesty do zamestnania atď., odpoveď na otázku vhodnosti tohto zásahu, podľa názoru súdu, znie, že takýto zásah bol zvoleným vhodne na preukázanie tvrdenej skutočnosti, že žalobca netrpí obmedzeniami, cestuje, chodí do zamestnania. Ťažko si je možné predstaviť iný dôkaz, ktorým by takáto skutočnosť mala byť preukázaná, najmä ak žalobca odmieta sa pojednávanie zúčastniť, teda jeho výsluch na tieto skutočnosti je značne sťažený. Druhou otázkou je otázka posúdenia potrebnosti tohto dôkazu, teda, či je možné tvrdenú skutočnosť dokázať aj zákonným spôsobom, alebo iba navrhovaným nezákonným dôkazom. Uvedenú skutočnosť by bolo možné preukázať zákonným spôsobom, napr. výsluchom samotného žalobcu, výsluchom osôb, ktoré s ním bývajú v spoločnej domácnosti, výsluchom zamestnávateľa. K otázke potrebnosti vykonania takéhoto dôkazu je preto potrebné uviesť, že vykonaniu takéhoto dôkazu mohla predchádzať iná dôkazná iniciatíva žalovaného, návrh na výsluch samotného žalobcu, návrh na výsluch svedkov, zamestnávateľa a pod. a len ak by sa takéto osoby nevedeli vyjadriť, je možné hovoriť o potrebnosti vykonania takéhoto dôkazu. Treťou otázkou je posúdenie primeranosti zásahu do práv dotknutého subjektu - protistrany. V tomto ohľade súd konštatuje, že zásah nebol nejako neprimeraným vo vzťahu k právu žalobcu, je síce pravdou, že žalobca má právo na ochranu svojho súkromia a svedok nie je oprávneným ho sledovať, natožto výsledky svojho sledovania reprodukovať ako legálny výsledok v rámci svojej svedeckej výpovede. Zásah do súkromnej sféry žalobcu tu nepochybne je, avšak nejedná sa o závažný ani intenzívny zásah, pretože samotný žalobca si zrejme takéhoto konania ani nevšimol a ani výsledok tohto konania pre žalobcu nebol iný ako ten, že výsledok sledovania bol reprodukován v svedeckej výpovedi. V zmysle vyššie uvedeného je preto potrebné skúmať či v danom prípade záujem na unesení dôkazného bremena žalovanej, a teda aj jej úspech v spore je vyššie ako záujem na ochrane práva porušeného získaním nezákonného dôkazu. Vo všeobecnosti platí, že práva navrhovateľa dôkazu nie sú bez ďalšieho silnejšie ako práva protistrany, ak súd pristúpi k vykonaniu nezákonného dôkazu v podobe nezákonne získaných informácií, musí v odôvodnení rozhodnutia rozobrať prečo v tomto konkrétnom prípade je práva ona ochranu osobnosti dotknutého subjektu proporčne slabšie ako právo, ktorého porušenie sa týmto dôkazným prostriedkom má preukázať. Podľa názoru súdu v zmysle testu proporcionality predložený dôkaz neodôvodňuje jeho potrebnosť a ani primeranosť. Uvádzané skutočnosti bolo možné preukázať možno s väčším dôkazným úsilím, avšak legálnymi prostriedkami, pričom práva žalobcu na ochranu jeho súkromia pred operatívno-pátracími praktikami súkromných osôb, podľa názoru súdu, nie sú slabšie ako práva žalovanej unesenie dôkazného bremena a úspešnosť v spore o náhradu škodu. Z uvedeného dôvodu preto súd nebral v

rozhodovaní do úvahy výsledky reprodukované v svedeckej výpovedi svedka Q. O.I.Z. týkajúce sa jeho operatívnej činnosti pri sledovaní žalobcu, jeho ciest do zamestnania, prípadne zdržiavania sa v mieste trvalého pobytu alebo na iných miestach. Na druhej strane reprodukcia jeho rozhovoru ako záujemcu na kúpu motocykla nepresiahla rámec legálneho prostriedku a nedošlo ním k žiadnemu zásahu do práva žalobcu.

53. Vypočutý ako svedok Q. O., ktorý uviedol, že v decembri 2017 bol kontaktovaný právnu zástupkyňou žalovanej a na základe jej požiadavky z dôvodu, že pracuje ako súkromný detektív, mal možnosť preveriť osobu žalobcu najmä v súvislosti s uplatňovaním náhrady škody titulom nemajetkovej ujmy z dopravnej nehody. V tejto súvislosti dodáva, že má licenciю súkromného detektíva. Na základe dohody s právnu zástupkyňou, resp. jej kolegom reagoval na internetovú ponuku pod menom Z.Š. a udaným telefónnym číslom, kde bol inzerovaný predaj motorového vozidla YAMAHA. Spojil sa na základe telefónneho čísla s uvedenou osobou a uviedol, že je potenciálny záujemca o kúpu motorky. Dohodli sa, že na základe pokynu predávajúceho príde za ním do obce W., S. X. B. O. O. K. J.. Prišiel na svojom voze, stretli sa na námestí, pričom žalobca prišiel na červenom aute Ford Focus s ŠPZ: V., I. V. B.. Svedok išiel na svojom vozidle za žalobcom asi 2 km, on šoféroval vozidlo Ford Focus. Po 2 km odbočili na poľnú cestu a zastavili sme sa pri druhom dome. Tam vystúpili, kedy sa uvedený muž predstavil menom Z., otvoril si vlastným kľúčom vstupné dvere do domu, ktorý bol cca 10-ročný, nový dom a odzadu otvoril garáž. Z jeho vyjadrenia vyplývalo, že uvedený dom je jeho domovom, kde býva. Svedok vošiel do garáže a tam sa nachádzalo motorové vozidlo značky YAMAHA, ktoré malo to ŠPZ, ktoré sa zhodovalo s tým, čo mu bolo zadané zo strany právnej zástupkyne žalovanej. Napísal o tom aj správu, v ktorej uvedenú ŠPZ označil. V dielni bola motorka na koberčeku, bolo riadne prikryté, pričom mu p. Z. povedal, že pochopiteľne motorku má prikrytú, lebo je zima, je december a je samozrejmé, že sa o ňu stará, pretože je motorkár. Na dotaz uviedol, že motorku chce predať z dôvodu, že si chce kúpiť lepšiu. Povedal že si chce kúpiť motorku Multistrada, pričom ide konkrétne o motorku zn. Ducati Mutistrada. V na dotaz, či bolo vozidlo havarované uviedol, že áno, ale len ľahko na ľavej strane. Tiež hovoril, že chodí na tejto motorke aj so svojou priateľkou a že nikdy vzadu na motorke nesedel, vždy len vpredu, lebo ju vždy šoféruje, ale že by chceli väčšiu, silnejšiu a pohodlnejšiu, pretože jazdí aj s priateľkou. Z jeho vyjadrenia vyplývalo, že sa chystá aj na dlhší výlet, asi do Á., presne nevie. Cena motorky bola síce uvedená v inzeráte, takže sa o cene nerozprávali. Svedok si overoval, koľko je na motorke najazdené, bolo to okolo 40 alebo 50 tis. km, presne si už nepamätá, vyplýva to však z jeho písomnej správy. Rozišli sa s tým, že sa svedok ozve, čo sa však nestalo. Na dotaz, čo konkrétne robí povedal, že zvéra cisterny, nepovedal v ktorej firme, ale svedok je miestny, takže vedel, že ide o firmu MILCOM servis a. s., lebo tam sa zvärajú cisterny. Pred svedkovým odchodom ešte ukazoval daniele, ktoré boli chované za plotom v príľahlom pozemku. V osobnom kontakte so žalobcom bol 25 - 30 minút, videl ho vystupovať z auta, ktoré riadil, videl ho chodiť po garáži, prejsť do domu a podobne a za celú tú dobu nezbadal na jeho chôdzi nijakú vadu. Na svedka pôsobil dojemom ako motorkársky nadšenec, u ktorého by nikdy nepredpokladal a ani nevidel, že by mal nejaký problém s chôdzou alebo s pohybovým aparátom. Svedok ďalej uviedol, že od 15. rokov bol dlhé roky tiež motorkárom, takže k tejto oblasti má blízko, môže veci posúdiť. Pri stretnutí, keď bol pozrieť motocykel, žalobca pôsobil na neho ako človek plný života a optimisticky naladený. Žalobca mu povedal, že aj jeho priateľka je spokojná s motorkou značky YAMAHA, pretože zabezpečil umiestnenie zadného kufra, zadnú sedačku, takže ona sa mohla vzadu oprieť, čiže sa jej jazdilo pohodlne a bezpečne. Aj sa vyjadril v tom zmysle, že priateľka s ním spokojne jazdí na tejto motorke. Požičanie motorky nespomínal. Tvrdí však ako motorkár, že medzi motorkármi sa motorky nepožičiavajú. Žalobca ohľadne údržby hovoril, že každý rok mení na motorke pneumatiky. Tiež spomínal, že mení motorový olej a ešte ho upozornil, že predchádzajúci rok mal nejakú závalu, menil nejakú elektrosúčiastku. Svedok zdôraznil, že na motorke sa pneumatiky nemusia meniť každý rok. Ak to niekto robí, tak preto, že najazdí väčšie množstvo kilometrov. Pokiaľ sa na motorke nejazdí do cudziny, tak môže motorka v tom období, keď sa na motorkách jazdí, prejsť okolo 3 - 5 tis. km. Svedok tiež uviedol, že na fotografiách stiahnutých z internetu poznáva p. Z. až na to, že na fotkách a videu je chudší, ako keď ho videl v decembri 2017. Žalobca fajčí, spolu vyfajčili viac cigariet. Na motorke značky YAMAHA sa nepreviezol, lebo bola zima, ale ju naštartovali v garáži, motorka bola funkčná. Z hľadiska vlastnej bezpečnosti vyhotovil kamerový záznam z prvého stretnutia so žalobcom, teda v prípade vznesených námietok je schopný svoje tvrdenia preukázať.

54. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občianky zákonník (ďalej len „OZ“), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

55. Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

56. Podľa § 13 ods. 2 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

57. Podľa § 13 ods. 3 OZ, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

58. Predmetom ochrany osobnosti človeka podľa § 11 OZ je najmä život a zdravie, pričom podmienkou poskytnutia ochrany osobnosti je neoprávnený zásah do osobnostných práv, ktorý musí byť spôsobilý privodiť ujmu osobnosti človeka. Občianskoprávna ochrana osobnosti je založená na objektívnej zodpovednosti čo znamená, že na vznik zodpovednosti nie je potrebné zavinenie toho kto neoprávnený zásah do osobnostného práva vykoná. Ustanovenie § 11 OZ priznáva každej fyzickej osobe právo na ochranu proti zásahom do osoby, najmä života a zdravia, pričom zákon nedefinuje pojem zásah ani nepodáva výpočet konkrétnych foriem zásahov, ktorými môžu byť dotknuté jej osobnostné práva. Je ním však bezpochyby tak aktívne konanie, ako aj pasívne konanie, ktoré má v zákone uvedené znaky. Týmto znakmi sú predovšetkým neoprávnenosť zásahu a tiež jeho objektívna spôsobilosť negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby. Medzi neoprávneným zásahom a poškodením, ohrozením niektorého z osobnostných práv musí byť vzťah príčinnej súvislosti. Ak určité konanie vykazuje zákonné znaky zásahu do chránených osobnostných práv, má fyzická osoba právo najmä domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov a aby jej bolo poskytnuté primerané zadostučinenie. Právny vzťah, obsahom ktorého na jednej strane je právo domáhať sa ochrany podľa § 11 OZ a na druhej strane povinnosť znášať sankcie uložené súdom vzniká len ak sú splnené obe vyššie uvedené náležitosti, teda že zásah musí byť neoprávnený a tiež objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených osobnostných právach. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je nielen zistenie, že žalobca je fyzickou osobou, ktorej osobnostné práva boli porušené alebo ohrozené, ale rovnako zistenie, že žalovaný sa dopustil konania, ktoré žalobca považuje za neoprávnený zásah do jeho chránených osobnostných práv. Obe zisťovania sú súčasťou skúmania kto je v tom ktorom konaní vecne legitimovaný. Platná práva úprava dôsledne rozlišuje medzi právom na ochranu osobnosti upravených § 11 a nasl. OZ a právom na náhradu škody. Medzi týmito dvomi inštitútmi je pojmová a obsahová odlišnosť. Právo na ochranu osobnosti predstavuje nemajetkové právo rýdzo osobnej povahy, ktoré je úzko späté s osobnosťou človeka a jeho prejavu. Na rozdiel od toho právo na náhradu škody je právom majetkovej povahy, ktoré môže patriť tak fyzickej ako aj právnickej osobe a nemá absolútnu, ale len relatívnu povahu. Zásadný rozdiel je aj medzi nahradením majetkovej ujmy v peniazoch a náhradou škody ako majetkovej ujmy nahradením nemajetkovej ujmy v peniazoch a náhradou škody ako majetkovej ujmy, pri určení výšky náhrady majetkovej ujmy v peniazoch sa vychádza iba z predpokladu akú ujmu mohol zásah vyvolať, takže pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sa vychádza iba z predpokladu akú ujmu mohol zásah vyvolať, v prípade škody treba aj výšku vyčíslieť a preukázať. Právo na náhradu škody a právo na ochranu osobnosti fyzickej osoby podľa platnej právnej úpravy teda predstavuje dve celkom samostatné práva, ktoré sú podmienené rôznou sférou ochrany zabezpečovanej Občianskym zákonníkom.

59. Ak určité konanie vykazuje zákonné znaky zásahu do chránených osobnostných práv má fyzická osoba právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov a aby jej bolo poskytnuté primerané zadostučinenie podľa § 13 ods. 1 OZ. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa tohto ustanovenia, najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods. 2 OZ). Výšku náhrady však súd určuje s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, pričom podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy v závislosti na individuálnych okolnostiach prípadu existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky, považuje za ujmu značnú, pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase v tej istej situácii, prípadne spoločenskom postavení a pod. vnímala aj každá iná fyzická

osoba. Z tohto vyplýva, že predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je v prvom rade neoprávnený zásah.

60. V prejednávanej veci nepochybne k neoprávnenému zásahu do osobnostného práva žalobcu na zdravie a súkromný život došlo. Žalovaná svojím protiprávnym konaním, za ktoré bola právoplatne odsúdená pre spáchanie prečinu ublíženia na zdraví do telesnej integrity žalobcu zasiahla a rovnako ním ovplyvnila aj jeho ďalší súkromný život. Pri konštatovaní neoprávnenosti zásahu žalovanej do práva na ochranu osobnosti žalobcu je preto následne potrebné skúmať, či na strane žalobcu vznikla závažná ujma, resp. či tento zásah bol spôsobilý takúto ujmu spôsobiť, ako aj okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Závažnosť ujmy sa posudzuje najmä z hľadiska „odčiniteľnosti“ takéhoto zásahu, a teda je nutné skúmať, či u žalobcu došlo v dôsledku konania žalovanej tak k neodčiniteľnej ujme a deštrukcii osobných, rodinných, interpersonálnych vzťahov, pretože náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch nie je náhradou za zdravie, ale slúži len na zmiernenie následkov vzniknutej ujmy v osobnostnej sfére. Zásah žalovanej do osobnostnej sféry žalobcu bol spôsobilý privodiť ujmu a aj túto ujmu žalobcovi privodil.

61. Podstata žalobcovho nároku vyplýva z uplatnenia práva na ochranu osobnosti titulom poškodenia zdravia, porušením ktorého žalobca tvrdí, že sa stal invalidným, nie je schopný vykonávať sústavnú zárobkovú činnosť, zhoršila sa jeho finančná situácia, ako aj finančná situácia rodiny, pričom žalobcov fyzický a duševný stav nespĺňa kritériá duševného, telesného a sociálneho blaha v zmysle definície Svetovej zdravotníckej organizácie vo vzťahoch k uvedeným tvrdeniam organizácie. Vo vzťahu k uvedeným tvrdeniam žalobca predložil posudky o invalidite, a to zo dňa 18.12.2015, na základe ktorého od roku 2013 žalobca poberal invaliditu prvého stupňa pre vtedy nedoliečené následky komplikovanej fraktúry ľavého predkolenia (nestabilita kolenného kĺbu, ktorá teraz už v nálezoch nie je dokladovaná a stredne ťažká peroneálna paréza - oproti nálezu v decembri 2014 mierne zlepšenie) ortopedická kontrola nebola doložená, predpokladá sa stabilizácia nálezu na prvom kolennom kĺbe. Ako aj posudok o invalidite zo dňa 3.4.2014, z ktorého je zrejmé, že ide u neho o dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav, ktorého príčinou je stav po úraze ľavého predkolenia zo dňa 30.6.2013 pri motocyklovej nehode. Žalobca teda tvrdil, že sa stal invalidným v dôsledku zranení, ktoré utrpel pri dopravnej nehode zo dňa 30.6.2013. Na uvedenom nič nemení skutočnosť, že v súčasnej dobe žalobca príležitostne pracuje. Žalobca taktiež poukazuje na zmeny vo svojom psychickom stave s poukazom na predložené psychiatrické správy, ako aj skutočnosť, že vo vzťahu k rodinnému životu a osobnému životu nemôže vykonávať športové činnosti, ktoré vykonával predtým a nemôže tieto ani vykonávať a učiť svoje deti.

62. Ujma v nemajetkovej sfére života fyzickej osoby podľa § 13 ods. 2 OZ sa bezprostredne nepremieta do fyzickej integrity ani do majetkovej sféry fyzickej osoby a treba ju dôsledne odlišovať od majetkovej ujmy vrátane ujmy na zdraví s majetkovými dôsledkami a inej nemajetkovej ujmy vzniknutej ako priamy dôsledok zásahu do telesnej integrity fyzickej osoby, za ktorú sa náhrada poskytuje podľa iných predpisov. Zmyslom náhrady ujmy vzniknutej ako priamy dôsledok zásahu do telesnej, fyzickej integrity fyzickej osoby je poskytnutie relutárnej náhrady ujmy spôsobenú poškodením zdravia, jeho liečenia alebo odstraňovania jeho následkov (bolestné), resp. za ujmu na zdraví, ktorá má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo pre plnenie jeho spoločných úloh (sťaženie spoločenského uplatnenia). Ten istý skutkový dej, ale môže zakladať zároveň tak právo na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj právo na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej fyzickej osobe na jej osobnostných právach, pričom tieto práva treba dôsledne rozlišovať. Predmetom ochrany osobnosti človeka je podľa § 11 OZ najmä život a zdravie, pričom podmienkou poskytnutia ochrany osobnosti je neoprávnený zásah do osobnostných práv, ktorý musí byť spôsobilý privodiť ujmu osobnosti človeka, čo si žalobca uplatňuje.

63. Ak môže byť nemajetková ujma vzniknutá na osobnosti fyzickej osoby zmiernená niektorou z foriem zadosťučinenia v zmysle ustanovenia § 13, je potrebné zvoliť takú jeho formu, ktorá je podľa okolností každého konkrétneho prípadu primeraná a postačujúca na relatívnu sanáciu nemajetkovej ujmy vzniknutej neoprávneným zásahom a ktorá tak súčasne bude aj účinná (rozsudok NS ČR sp. zn. 30Cdo 2094/2007). Pri určení primeranosti požadovanej satisfakcie preto súd vychádzal zo zákonného ustanovenia § 13 ods. 2 OZ, ktorý za určitých kvalifikovaných podmienok poskytuje možnosť priznať postihnutej fyzickej osobe zadosťučinenie v peniazoch. V prvom rade zákon uvádza satisfakciu morálnu v zmysle § 13 ods. 1 OZ a len pre prípad, ak by takéto zadosťučinenie sa nezdalo postačujúcim, v zmysle § 13 ods. 2 umožňuje priznať fyzickej osobe náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Vo vzťahu k morálnej satisfakcii, ktorú žalovaná žalobcovi poskytla, má súd za to, že žalovanej nemožno

uprieť snahu o morálnu satisfakciu a pomoc bezprostredne po vzniknutej nehode. Tak z výpovede žalovanej, ako aj z výpovede svedkov vyplýva, že žalovaná sa aktívne zaujímala o zdravotný stav žalobcu, bolo jej celej situácie ľúto, následne komunikovala po určité obdobie so švagrom žalobcu za účelom informácie o žalobcovom zdravotnom stave. Z hľadiska poskytnutia morálnej satisfakcie, napriek vyššie uvedenému, súd považuje takéto konanie za nedostatočné, nakoľko mu abscentuje priama väzba a kontakt žalovanej vo vzťahu k poskytnutiu satisfakcie žalobcovi. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by žalovaná poskytla satisfakciu formou ústneho alebo písomného ospravedlnenia, alebo že by sa o takéto pokúsila. Žalovaná nepreukázala, že by sa so žalobcom priamo kontaktovala, aj keď z dokazovania vyplynulo, najmä z výpovedí svedkov, že žalobca komunikáciu odmietal, bol zatrpknutý, najmä v prvých momentoch po nehode a zrejme aj v čase prebiehajúceho liečenia, čo však žalovanej nemalo brániť v tom, aby eventuálne žalobcovi vyjadrila svoju účasť formou písomného ospravedlnenia s prípadným dodatkom kontaktu na svoju osobu, čo sa nestalo. Vyvstáva teda otázka či napriek neposkytnutiu dostatočnej morálnej satisfakcie je možné v zmysle § 13 ods. 2 OZ priznať žalobcovi právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzhľadom na skutočnosť, že v značenej miere bolo zasiahnuté do jeho osobnostných práv. Ako tomu bolo uvedené vyššie, nemajetková ujma v zmysle § 13 ods. 1, 2 v spojení s § 11 OZ je potrebné, aby bola dôsledne odlišená od náhrady škody vzniknutej v majetkovej sfére a prípadnej náhrady škody za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré sú vyjadriteľné v peniazoch. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že v dôsledku nehody bol invalidizovaný, čo preukazuje posudkom o invalidite, trpí psychicky posttraumatickou stresovou poruchou, čo taktiež preukázal formou predložených lekárskejších správ. Ohľadom posttraumatickej stresovej poruchy, zo strany žalovanej neboli produkované dôkazy, ktoré by tento dôkaz spochybnili, vo vzťahu k invalidite žalovaná namietala skutočnosť, že aj s poukazom na podané odborné vyjadrenie súdneho znalca MUDr. O., že v súčasnosti dôvodom invalidizácie nie je predmetná nehoda, po stránke fyzickej žalobca je z hľadiska objektívneho v poriadku a pod. Uvedené však neznamená, že by napriek rekonvalescencii a dobe, ktorá uplynula od dopravnej nehody žalobca nemohol trpieť tak, ako to uvádza, najmä vo sfére osobnostného života.

64. Výšku peňažného zadosťučinenia súd určuje na základe voľnej úvahy, ktorá však nemôže byť svojvoľou. Zákon ustanovuje súdu povinnosť prihliadnúť pritom na dve hľadiská, a to na závažnosť vzniknutej ujmy, ako aj na okolnosti za ktorých k porušeniu práva došlo, a to ako na strane žalobcu, ako aj na strane žalovanej. Určenie výšky peňažnej satisfakcie má byť s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu v súlade s požiadavkami spravodlivosti, pričom slovenský právny poriadok nepozná minimálnu ani maximálnu hranicu výšky finančného zadosťučinenia. Pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 OZ musí mať súd preukázané, že sú tu okolnosti preukazujúce, že v konkrétnom prípade nestačí zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1, a to najmä z hľadiska intenzity trvania a rozsahu nepriaznivých následkov. V danom prípade nespochybniteľne došlo k zásahu do osobnostných práv žalobcu vo vyššej intenzite spôsobujúcej počiatočnú invalidizáciu žalobcu (3.4.2014) v priamej súvislosti s týmto protiprávnym zásahom a rovnako aj k preukázanému vzniku a trvaniu posttraumatickej stresovej poruchy. Vzhľadom na uvedený zásah, podľa názoru súdu, nie je postačujúca satisfakcia v zmysle § 13 ods. 1 OZ aj vzhľadom na skutočnosti uvedené nižšie.

65. Pre určenie výšky primeraného zadosťučinenia v peniazoch v zmysle § 13 ods. 3 OZ zákon stanovuje dve kritériá, z ktorých súd vychádza ex offio. Sú to závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Pritom závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy sa posudzuje najmä so zreteľom na jej intenzitu a rozsah a jej ohlas, ako aj dĺžku jej trvania. Všeobecne platí, že spôsob ochrany osobnosti musí byť primeraný povahe zásahu, pričom nutnosť je stanoviť mieru závažnosti zásahu. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu existencia závažnej ujmy. Treba vychádzať z následnej reakcie, ktorú zásah vyvolal. Túto mieru treba zisťovať dokazovaním a posúdiť na základe poznania a vyhodnotenia tejto situácie. Samotná závažnosť ujmy vzniknutej v dôsledku neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti nie je jediným a výlučným kritériom pre určenie výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určení tejto výšky súd musí prihliadnúť aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Tieto okolnosti môžu byť významné, tak u osoby postihnutej, ako aj osoby, ktorá neoprávnený zásah spôsobila, dôkazné bremeno pritom zaťažuje žalobcu na preukázanie dôvodnosti priznania nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch.

66. Pokiaľ ide o závažnosť ujmy vzniknutej žalobcovi, má súd za to, že v tomto prípade došlo primárne k závažnej ujme vzhľadom na prvotnú invalidizáciu žalobcu a následne dočasné obmedzenia, ktoré musel

v rámci svojho doterajšieho života strpieť, najmä vo vzťahu k jeho vtedajšiemu spôsobu života, záľubám (motocykel, šport) a s tým súvisiace sociálne väzby. Zároveň však súd musí zohľadniť nielen závažnosť ujmy, ale aj intenzitu zásahu a okolnosti, ktoré mali vplyv na vznik nemajetkovej ujmy, mieru zavinenia, ktorej miere by mohla v konkrétnom prípade vo vzťahu k dotknutým osobám uvedená satisfakcia pôsobiť na zmiernenie následkov zásahu tak, aby nedošlo k zneužitiu tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie sa. Priznanie ujmy nie je reparáciou, ale len satisfakciou.

67. V prípade žalobcu na odčinenie následkov spôsobených s poškodením na zdraví (bolestné) a následkov poškodenia prejavujúcich sa v jeho ďalšom živote nemožnosťou vykonávať niektoré činnosti (sťaženie spoločenského uplatnenia), tieto sú pokryté vo vzťahu k náhrade uvedenými právnymi inštitútmi. Zadosťučinenie žalobcu má spočívať za zásah, ktorý sa uskutočnil do jeho osobnostnej sféry v zmysle § 11 a nasl. OZ. Právo žalobcu na jeho súkromný a rodinný život bolo dotknuté závažným spôsobom, pričom je nepochybné, že tento zásah mal negatívny dopad na jeho osobnostnú sféru najmä vo vzťahu jeho dovtedajšieho obvyklého spôsobu života. Primerané zadosťučinenie preto má pôsobiť ako určitá kompenzácia za stratu, resp. obmedzenie, ktoré s týmto zásahom u žalobcu bolo spôsobené. Ako bolo uvedené vyššie, zásahom do osobnostnej sféry žalobcu v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, tak ako to vyplýva aj z predloženého posudku o invalidizácii (3.4.2014), bola skutočnosť, že žalobca bol uznaný za invalidného a z tohto dôvodu jeho schopnosť realizácie, či už v pracovnom alebo aj osobnom živote, bola znížená. Avšak z hľadiska intenzity tohto zásahu je potrebné brať do úvahy aj tú skutočnosť, ktorá s predmetnou nehodou nesúvisí, a to upozornenie lekára, že v prípade, ak zamestnanie, ktoré doteraz žalobca vykonával neukončí (zvarovanie hliníka a pod.) uvedené môže viesť až k vzniku karcinómu, na čo žalobca priamo reagoval tým, že pracovný pomer ukončil. Zmena v obvyklom pracovnom živote žalobcu preto nebola spôsobená len nehodou spôsobenou žalovanou, ale aj okolnosťami, ktoré žalovaná neovplyvnila a na týchto nenesie žiadne zavinenie. Pokiaľ žalovaná predložila odborné vyjadrenie súdneho znalca MUDr. Q. O. vo vzťahu k poškodeniu zdravia žalobcu a dôvodov invalidizácie, v prvom rade súd poukazuje na skutočnosť, že súdny znalec MUDr. O. je znalcom z odboru chirurgia, traumatológia a v týchto intenciách je treba jeho odborné vyjadrenie aj vyhodnocovať, najmä vo vzťahu k záverom ohľadom dopadov nehody na psychické zdravie žalobcu, resp. diabetes mellitus a pod., teda prioritne má odborné vyjadrenie vypovedaciu hodnotu vo vzťahu k posudzovaniu traumy vzniknutej zranením ľavého predkolenia žalobcu pri dopravnej nehode. Zo záveru odborného vyjadrenia znalca vyplýva, že žalobca bol prvotne invalidizovaný z dôvodu nedoliečených následkov dopravnej nehody (3.4.2014), pretože jeho stav ešte nebol stabilizovaný, následne invalidizácia zo dňa 18.12.2015, tak ako to vyplýva aj z predmetného posudku žalobcu, nebola z dôvodu poškodenia následkom nehody, stav je konštatovaný ako stabilizovaný, ortopedická kontrola predložená nebola. Súdny znalec MUDr. Q. O. konštatuje, že fyzický stav poškodeného - žalobcu z hľadiska dôsledkov dopravnej nehody je stabilizovaný, invalidizácia v roku 2015 bola z dôvodov diabetes mellitus, nie z dôvodov predchádzajúcej nehody. Súdny znalec v odbornom vyjadrení prezentuje odborné vedomosti, ktorých závery síce žalobca spochybnil, ale z hľadiska dôkazného žiadny dôkaz vo vzťahu k záverom odborného vyjadrenia neprodukoval či už formou kontrolného znaleckého alebo superznaleckého dokazovania, ktorým by predmetné závery súdneho znalca boli vyvrátené. Pokiaľ žalobca deklaroval, že po nehode nie je schopný viesť motocykel, a to bol jeden z dôvodov zásahu do jeho obvyklého spôsobu života, žiadny dôkaz nebol produkovaný, ktorý by toto tvrdenie žalobcu spochybnil, resp. vyvrátil z hľadiska subjektívneho, teda, že žalobca subjektívne schopným motocykel riadiť nie je. Z predloženej dokumentácie, a to z videí stiahnutých zo stránky Youtube, resp. fotografií a inzerátov nevyplýva, že by to bol žalobca, kto je účastný týchto videí ako vodič motocykla, na druhej strane však jeho konštatovanie o pretrvávajúcej posttraumatickej stresovej poruche je síce preukázané lekárskymi správami, avšak intenzita tejto stresovej poruchy je spochybnená, tak ako to vyplýva aj zo svedeckých výpovedí (svedok O., svedkyňa H.), kde je zrejmé, že žalobca sa zúčastňuje motocyklových stretnutí, komunita sa ho snaží oslovovať, sám žalobca komunikuje s motocyklovou komunitou, má záujem, rieši technické problémy (aj cudzie) a minimálne z jedného videa, kde žalobca nespochybnil, že sa na ňom nachádza a z predloženej mailovej komunikácie manažéra Invia so žalobkyňou je zrejmé, že budova bola logom Invia opatrená až niekedy v roku 2017, teda po nehode, je zrejmé, že žalobca na určitom neformálnom stretnutí motorkárov sa zúčastnil, síce nie ako vodič, ale evidentne nevidno, že by sa cítil nejaký stresovaný, zvuk motorky v otáčkach mu evidentne spôsobuje radosť, ako aj otáčanie akceleračtoru. Z uvedeného nie je teda možné konštatovať, že by dopad na žalobcu v tejto sfére bol po psychickej stránke skľučujúci, zničujúci alebo devastujúci, vyvstáva preto otázka hĺbky dopadu dopravnej nehody na žalobcu po psychickej stránke a z hľadiska trvania tohto dopadu aj otázka či sa jedná o stav trvalý, liečením neovplyvniteľný. Otázka posúdenia hĺbky posttraumatickej stresovej poruchy je otázkou

odbornou, takto to konštatuje aj znalec MUDr. Q. O., vyžadujúcou si eventuálne znalecké dokazovanie príslušným znalcom, na čo MUDr. O. vo svojom odbornom vyjadrení aj poukázal. Žalobca predložil potvrdenia MUDr. S. o tom, že posttraumatickou stresovou poruchou trpí, táto skutočnosť je preukázaná, avšak vzhľadom na vyššie uvedené posttraumatická stresová porucha žalobcu zrejme neovplyvňuje do takej hĺbky ako to deklaruje. Rovnako komunikoval žalobca aj so svedkom Q. O., ktoré v časti svedeckej výpovede ohľadom rozhovoru so žalobcom súd, ako uviedol vyššie, tento dôkaz uznal a ako dôkaz po teste proporcionality za možný, kde sám žalobca mal uviesť určitý svoj vzťah k motocyklom a svoje ďalšie plány do budúcnosti. Je potrebné uviesť, že proti tomuto dôkazu, okrem toho, že žalobca namietal jeho nezákonnosť, žiadny iný dôkaz produkovaný nebol, napr. výsluch žalobcu, resp. konfrontácia so svedkom navrhované neboli. Pokiaľ žalobca uvádza, že nehoda v osobnom živote ho zasiahla aj vo vzťahu k vzťahom v rodine, že sa rozviedol, táto skutočnosť zo strany žalobcu, ktorého okrem iného zaťažuje dôkazná povinnosť, keďže si uplatňuje právo na finančné zadosťučinenie, avšak z jeho strany preukázaná nebola, skôr svedeckou výpoveďou jeho švagra (svedok H.) bolo uvedené, že žalobca sa síce rozviedol, ale svedok si nemyslí, že by to bolo v príčinnej súvislosti s nehodou. Pokiaľ žalobca uvádza, že predtým bol aktívny športovec a teraz svoje deti nevie učiť lyžovať, korčuľovať a pod. je potrebné mu dať za pravdu, že v prípade poškodenia kolena a následnej nemožnosti vykonávať niektoré športy k takémuto zásahu dochádza, avšak nie je to dôvodom pre totálnu deštrukciu rodinných vzťahov alebo tak hlboký zásah do rodinných vzťahov, ktorý by vyžadoval finančné zadosťučinenie. Vzťahy rodiča s dieťaťom nie sú budované len na vzťahoch založených na učení rodiča dieťa lyžovať, korčuľovať a pod., vzťah otca s deťmi môže prebiehať v rovine iných športov (sám žalobca uviedol, že lekári mu odporučili bicyklovanie ako vhodnú formu rehabilitácie postihnutého kolena), rovnako vychádzky do prírody, stretnutia, nenáročná krátkodobá trvajúca turistika a bežný rozhovor, porozumenie s deťmi budujú vzťah rovnako silno a možno silnejšie ako učenie korčuľovať a lyžovať, čo súd považuje taktiež za dôležité, avšak nie jedinou činnosť, na ktorej by mal vzťah rodiča s dieťaťom stáť, resp. padať.

68. V neposlednom rade je potrebné poukázať na rozhodovaciu činnosť súdov Slovenskej republiky v oblasti nemajetkovej ujmy, ktorá je bohatá najmä vo vzťahu k nemajetkovej ujme pozostalým príbuzným. Príkladmo súd uvádza:

- rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 11C/43/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/578/2014 a rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/60/2016 bola pozostalému manželovi a otcovi priznaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 45.000,- Eur za usmrtenie manželky, syna a dcéry pri dopravnej nehode nárazom nákladného motorového vozidla do pred ním idúceho motorového vozidla. Z uvedeného vyplýva, že za každú obeť dopravnej nehody mu bola priznaná náhrada vo výške 15.000,- Eur, pričom ide o zásah spočívajúci v absolútnom rozvrátení rodinného života stratou celej blízkej rodiny;
- rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/154/2010 bolo odmietnuté dovolanie voči rozhodnutiu o priznaní náhrady za smrť dcéry obom rodičom po 17.000,- Eur;
- rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4C/119/2014 zo dňa 4. mája 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/286/2017 zo dňa 21.06.2018 bola za smrť syna, súrodenca a druhu pri dopravnej nehode priznaná matke a otcovi náhrada nemajetkovej ujmy každému po 15.000,- Eur, sestre po 10.000,- Eur a družke žijúcej so zomrelým v spoločnej domácnosti 10.000,- Eur (vodič porušil zákonnú povinnosť, s vozidlom prešiel do protismeru a zrazil chodca tlačiaceho bicykel);
- rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13C/39/2018 zo dňa 03.06.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/157/2019 zo dňa 28.11.2019 bola priznaná plnoletej dcére náhrada nemajetkovej ujmy 8.000,- Eur, plnoletému synovi 7.000,- Eur, sestre 4.000,- Eur a v čase nehody maloletej vnučke 6.000,- Eur za smrť matky, sestry a starej matky pri dopravnej nehode (vodič sa plne nevenoval vedeniu vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke, chodkyňa prechádzala cez vozovku mimo prechodu pre chodcov);
- rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 8C/41/2012 zo dňa 15. apríla 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/182/2013 zo dňa 24.09.2014 súd priznal za zásah do práv manžela za smrť manželky sumu 10.000,- Eur a za zásah do práv maloletých detí vo veku 4 a 6 rokov za smrť matky sumu 2 x po 10.000,- Eur (vodič sa dostatočne nevenoval riadeniu svojho motorového vozidla);
- rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 5C/62/2018 zo dňa 20.01.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/40/2020 zo dňa 29.04.2021 bola priznaná manželke náhrada nemajetkovej ujmy 15.000,- Eur a plnoletým deťom po 8.000,- Eur za smrť manžela a otca pri dopravnej nehode (zomrelý bol spolujazdec vo vozidle, ešte zamestnaný, ale na odchode do dôchodku, obe deti

bývali v dome s rodičmi - syn plnoletý a slobodný, dcéra plnoletá a vydatá so svojím manželom a maloletým dieťaťom; manžel v žalobe pôvodne žiadal 50.000,- Eur a deti po 25.000,- Eur);

- rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 12C/17/2017 zo dňa 24.07.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/76/2020 zo dňa 27.04.2021 bola za smrť 88-ročnej matky pri dopravnej nehode plnoletým synom priznaná náhrada nemajetkovej ujmy po 7.000,- Eur (jeden syn žil v čase nehody s matkou v spoločnej domácnosti; okresný súd priznal 15.000,- Eur, odvolací súd znížil nemajetkovú ujmu na 7.000,- Eur);
- rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 15C/37/2014 zo dňa 20.04.2017 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 15C/37/2014 zo dňa 29.10.2019 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre priznal súd manželke a plnoletej dcére a synovi náhradu nemajetkovej ujmy každému po 4.000,- Eur za smrť manžela a otca pri dopravnej nehode (vodič viedol vozidlo pod vplyvom alkoholu, zomrelý spoluzavinil dopravnú nehodu; pôvodne žiadali všetci pozostalí priznať po 30.000,- Eur);
- Okresného súdu Zvolen sp. zn. 9C/174/2015 (rozhodnutie KS Banská Bystrica sp. zn. 14Co/19/2017) priznané plnoletému synovi 17.000,- Eur, plnoletej dcére 20.000,- Eur;
- rozhodnutie Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 6C/1/2017 priznané takto pozostalým, a to 11-ročnej dcére 15.000,- Eur, otcovi nebohej 10.000,- Eur, matke nebohej 10.000,- Eur a plnoletej dcére 30.000,- Eur;
- rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2C/75/2015 (rozsudok KS Prešov sp. zn. 10Co/5/2018) priznané otcovi za smrť syna 16.500,- Eur, matke 16.500,- Eur a bratovi 10.000,- Eur;

Škála priznanej nemajetkovej ujmy pozostalých v zmysle rozhodnutia súdov sa pohybovala u pozostalého manžela od sumy 100.000,- Eur po 10.000,- Eur, druhá od 25.000,- Eur do 10.000,- Eur, v prípade maloletého dieťaťa od 100.000,- Eur do 10.000,- Eur, plnoletého dieťaťa od 33.000,- Eur do 5.000,- Eur, rodičov maloletého od 90.000,- Eur do 3.000,- Eur atď. v závislosti od konkrétnych okolností prípadu, pričom súd poukazuje, že sa jedná o prípady, kedy došlo k neodvratiteľnému následku, a to smrti blízkej osoby. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd konštatuje, že k zásahu do osobnostných práv žalobcu došlo, tento zásah je zásahom závažným, avšak následok tohto zásahu nespôsobuje absolútnu nezvratnú deštrukciu v osobnostných právach žalobcu. Osobnostné práva žalobcu boli porušené, morálna satisfakcia nie je primeraná, avšak vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti najmä následkov, ktoré tento zásah spôsobil, ako aj uvedenú rozhodovaciu prax súdov, podľa názoru súdu suma 20.000,- Eur, ktorá je požadovaná žalobcom je sumou neprimeranou, umožňujúcu konštatovanie, že jej priznaním by došlo k neodôvodnenému obohateniu na strane žalobcu. Súd podotýka, že ujma na zdraví spočívajúca v bolestnom, sťaženi spoločenského uplatnenia, ako aj náhrady škody je pokrytá inými právnymi inštitútmi tak, ako to bolo uvedené aj vyššie a aktuálne rozhodnutie súdu sa uvedených inštitútov nedotýka. Morálna satisfakcia v súvislosti s porušením osobnostných práv vyjadrená finančne je preto postačujúcou vo výške 2.000,- Eur tak, ako to súd žalobcovi priznal v zmysle výroku tohoto rozsudku.

69. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

70. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

71. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

72. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

73. Žalobca sa domáhal zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- Eur od žalovanej, pričom súd jeho žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 2.000,- Eur a v časti o zaplatenie sumy 18.000,- Eur žalobu zamietol. Z uvedeného vyplýva, že žalobca aj žalovaný boli v konaní čiastočne úspešnými. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž zaťažovať procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Napríklad pri sporoch o ochranu osobnosti býva pravidlom, že si žalobca svoju nemajetkovú ujmu ocení spravidla vyššie ako na koľko mu ju odhadne súd podľa výsledkov vykonaného dokazovania. Nebolo by však spravodlivé a v súlade so satisfakčnou funkciou nemajetkovej ujmy požadovať od žalobcu, aby svoju

ujmu podceňoval iba preto, aby potom nemusel hradiť trovy konania. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v tomto prípade treba rozlíšiť čo je základné a čo sprevádzajúce (napr. Nález Ústavného súdu ČR III. ÚS 170/99). Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté. Výška nemajetkovej ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Rovnako odborná otázka posudzovaná znalcom môže presahovať možnosti strany sporu, napr. výšku škody „iba“ odhaduje. Ak je tu zrejme primárny fakt, že škoda bola spôsobená, jej výška nasleduje. Vhodným riešením je, že žalobca má právo na plnú náhradu trov konania, avšak vylúčené iba z prisúdenej sumy (nie zo sumy žalovanej). Priznanie plnej náhrady trov konania výlučne z prisúdenej sumy je potom v tomto prípade zdôvodniteľné cez interpretáciu pojmu „úspech vo veci“ (§ 255 CSP), keď ten, ako je uvedené vyššie, sa skúma čo do právneho základu a niečo do výšky priznaného nároku. Keďže súd žalobu vyhodnotil ako dôvodnú, konštatoval, že k zásahu do práva žalobcu došlo a tomuto prisúdil nemajetkovú ujmu vo výške 2.000,- Eur, bol preto žalobca nepochybne plne procesne úspešným čo do základu. Priznaná výška plnenia závisela od úvahy súdu, ktorú nemohol žalobca nijako predvídať, pretože to nie je objektívne možné. Zamietnutých 18.000,- Eur teda nie je prejavom procesného úspechu žalovaného, ale iba výsledkom úvahy súdu. Nemožno preto uvažovať o náhrade trov pre žalovaného a priznal žalobcovi len 60 % trov tak, ako by to v prípady výpočtu zásady úspechu malo byť. Žalobca je plne procesne úspešný, mal plný úspech čo sa týka základu uplatneného práva a súčasne výška plnenia vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu závisela výlučne od úvahy súdu. Žalobcovi teda bude priznaná náhrada trov iba z prisúdenej sumy 2.000,- Eur, avšak v plnej výške. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti vo veci samej samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Filákovská cesta 287, 984 01 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.